2/ 16 (9-10)

Gypsi

Novel·la d'un llop.

(Inicial 92)

I

- King -

King era administrador a la Granja de Mr Harrison. Comandava una colla d'homes, dedicats als treballs de la Granja. Aquests homes tenien cura principalment dels nombrosos ramats de cavalls, bous i ovelles, amb els quals Mr. Harrison comerciava, i també alguns d'ells s'ocupaven en el cultiu d'un bé de Déu de terres que pertanyien

3/ a la inèdita Granja. Tots aquests homes treballaven fermament per tal d'aconseguir la perfecció i bellesa del bestiar i la prosperitat de les terres que els eren encomanades.-

Els llops, però, feien qui sap el mal i delmaven el bestiar. Sobretot a l'hivern, quan la fam els feia córrer. Els homes organitzaven caceres a fi d'exterminar-ne el major nombre possible. King, home sorrut, mal-carat i sanguinari, unj indi unj

4/ blanc, posava una mena de pas-
sió salvatge en l'extermini
d'aquestes bèsties. Hom hauria
dit que no era pas per amor
als cavalls, bous i ovelles, que
King exterminava llops, sinó
per manca entranya,
per odi, per una mena de rivali-
tat sistemàtica entre ell ~~particu-
larment~~ i tots els llops. ~~en ge-
neral~~

King caçava llops d'una sin-
gular faisó, i era extraordinària-
ment hàbil en aquesta mena
de caça

Es proveïa d'un pal ~~singularment~~
llarg, amb una puntxa de ferro

5/ molt fina i mortífera. Aquesta
arma tan primitiva esdevenia en
les mans de King una terrible arma
Muntat en ~~sobre~~ ~~el~~ seu cavall, traves-
sava la selva, i, en creuar-se
amb un llop, li llençava
destrament i amb força
el pal. Difícilment King erra-
va el cop i la bèstia quedava
greument ferida. L'indi des-
cavalcava ~~muntava~~ alesores i rematava
al llop amb son ganivet de
caça.

King no estimava a ningú.
Era una d'aquestes malhaurades
natures brutes i poc atractives.

Mai se l'havia vist passar la
mà sobre els cabells d'un infant
ni amoixar una bèstia.
~~Era alt, prim, i eixut de cara~~
Tampoc ningú l'estimava a ell,
~~amb pòmuls prominents~~
ni homes ni bèsties. Hauríeu dit
que mai una corrent de simpa-
tia ni amor s'havia establert
entre King i els altres èssers.
Ningú sabia res del seu passat
i ell jamai va dir un mot a ningú
sobre els seus amors ni els seus
odis.
Era alt, prim i eixut de cara,
amb pòmuls prominents, i color
de terra cuita,

7/ els cabells molt negres i les dents
puntagudes.
Ningú no reia mai, com si la
benedicció d'una rialla ~~[illegible]~~a
no pogués il·luminar tampoc
la seva vida fosca.

8/

Eduard i King tampoc s'estimaven. Eduard, fill únic de M. Harrison, era un noi de llum, tot ple d'encís i de gràcies. Tenia els cabells rossos i la cara rodoneta i colrada del sol. Els ulls li reien plens d'una llum de jòia sanitosa. La rialla li floria als llavis així que un esguard s'aturava al seu . La seva ànimeta pura, era plena d'un amor encara inconscient per totes les coses de la Natura. . Estimava

9/ als homes i a les bèsties, sense res-
pitar ni poc ni molt, la
crueltat i l'odi fills d'aquesta
mateixa Natura.

Però Eduard, no somreia mai
a King ni al seu gos brau
anomenat Bott, pels quals sentia
una mena de repulsió inexpli-
cable,

II

Mister Harrison

Mr. Harrison havia arribat un dia a aquelles terres, tot sol. Era un home jove, fort i treballador. Arrendà la Granja, amb una gran extensió de terres al voltant, i començà tot seguit a criar-hi bestiar, de tota mena. Conegué a King i va semblar-li que aquest home li convenia per administrador. Ell debia pla saber per què l'escollia pel càrrec i quines qualitats li trobava.

Sí'm oi sorrut i mal-carat era antipàtic a tot-hom; però M. Harrison, no volgué pas ~~tornar~~ escoltar als qui en mal-parlaven, i, reservat i convençut, com bon anglès, va tenir-s'hi test, ~~a posar~~ fent sa voluntat:

— A King — va dir — m'estimo més tenir-lo a dintre de casa que no pas fora. I no va pas donar-ne altra explicació!

Al cap d'un temps ja la granja estava de ple a ple en la prosperitat.

Tot era net i en ordre. ~~arreglat~~. Les
bèsties feien goig i els ~~plantes~~
~~a~~ cultius s'ufanaven ~~[illegible]~~
i s'eixamplaven als voltants
de la Granja. King feia anar
drets als homes, que el temien,
però no l'estimaven.
Després d'un llarg viatge,
M. Harrisson tornà amb un
nen de cinc o sis anys,
que es deia Edward.
— Heus aquí el meu fill — va
dir a tots. — La seva mare
és, ja fa temps, morta.

La venjança de King

Quinze dies après, Gigi construí un nou recau ~~[illegible]~~ en un indret solitari prop de la selva. Hi havia una muntanyola rocosa en un paratge sec

13/ Va ésser a les hores que els ~~cuquetes~~ treballadors van comprendre que Mr. Harrison era vidu, car ell no havia pas ~~parlat~~ amb ningú d'intimitats.

Tots es sentiren ~~joiosos~~ contents de tenir a prop un tan bell infant, els crits de joia i el ~~joguineig~~ joguineig del qual ~~els alegraven~~ donaria amenitat a llur vida escarransada. ~~les dolentes ...~~

Amb l'infant havia arribat una mis - si fa o no fa com totes les institutrius angleses - que va morir ~~al~~ cop de tres anys, d'una pulmonia.

L'Eduard es quedà, doncs, des dels

jo ~~espero que tots l'estimaren~~
~~una mica per tal d'omplir~~
~~la seva animeta de joia~~.

set anys, exclusivament ~~baix~~ sota
la direcció educativa del seu
pare. Una vella índia va
tenir cura d'ell pel que es
referí als treballs domèstics.
I així fou com Edward arribà
als nou anys, en plena natura-
lesa, i va créixer ple de salut,
fort, i ~~[illegible]~~, bo i gentil
~~baix~~ sota l'educació de son pare.

Mr. Harrison tenia uns quants
cabells grisos, però era tan ~~[illegible]~~ robust
com abans, i tots l'estimaven
pel seu caràcter enèrgic,
~~per que era un home~~, ~~just~~
recte, i equànime.

15

III

El gos de King

El gos de King procedia de Cuba [illegible] ~~[illegible]~~ i era descendent d'aquella terrible i odiosa raça de cans que durant les ~~[illegible]~~ sublevacions ~~[illegible]~~ de negres a Jamaica havien estat ~~[illegible]~~ emprats ~~[illegible]~~ pels anglesos ~~en~~ la caça de l'home.

Segons sembla, en temps no molt llunyans, els anglesos enviaren a cercar ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ a l'Havana un centenar ~~[illegible]~~ de caçadors de negres amb els seus gossos, i avans els avant passats de Bott eixiren ~~[illegible]~~ de mans dels espanyols per a raure a les mans dels anglesos

~~a fi de~~ per tal que seguissin col·laborant amb els terribles caçadors.

Bott tenia el pelatge curt i rogenc amb taques negres al voltant dels ulls i del morro, les orelles curtes i cargolades i els ulls brillants i fixes.

Roncava amenaçador a tots els desconeguts i els hauria atacat sense la intervenció de King, el qual no se separava mai.

Quan aquest sortia per a caçar llops, el deixava molt ben lligat, però durant la nit, Bott dormia al peu de la porta de la cambra de l'amo.

17/ Un dia ocorregué un fet ~~singular~~ extraordinari que deixà esfereïts als habitants de la granja.

Un negre, servent d'un anglès excursionista, aparegué, un matí, davant la porta de la granja de Mr. Harrison.

King fumava tranquil·lament la seva pipa, amoixant a Bott, que romania entre les cames del mestís. Quan el terrible ca hagué olorat als foresters, deixà anar un lladruc esgarrifós, i ~~[illegible]~~

18

precipitant-se furiosament
contra el negre. El crits de
King no l'aturaren pas, i d'una
forta embransida féu caure
al malaurat, ~~desgraciat~~ ~~quasi~~ gueixale-
jant-lo amb fúria. I l'hauria
mort segurament sense l'opor-
tuna intervenció d'uns mossos
de la granja i de l'anglès.

Amb grans treballs pogueren
subjectar la fera i salvar a l'agre-
dit, el qual restà amb les ro-
bes destroçades i amb profun-
des ferides a l'espatlla.

Eduard s'adonà de dintre els ~~ru-~~
~~gits~~ bramuls de Bott i la cridòria dels ho-
mes, i va córrer a treure el cap
per una finestra. L'espectacle el

colpí tan fondament, que va
ocasionar-li una malaltia. I
ja mai més el record del ne-
gre espellifat, brut de sang
i del ca furiós va esborrar-se
de la seva imaginació infan-
tina. Des d'aquella hora una
forta antipatia, carregada amb
un veritable terror, s'apoderà ~~s'ampra~~
~~de l'ànima del noi a la vista de per en Jerot-~~
~~ge Bott.~~
de l'ànima del noi en pre-
sència en Jerotge Bott.

[illegible] ~~[illegible]~~ prodii ~~[illegible]~~
~~terminar~~. [illegible]

20

IV

La caça

King organitzà, en honor d'un savi naturalista suec, una cacera de llops. Va convocar-se als millors tiradors dels encontorns, entre els quals hi havien veritables notabilitats. Tots ~~baix~~ sota la direcció de King i muntats en ~~els seus~~ llurs cavalls, sortiren ~~[illegible]~~ formant una bella comitiva vers la selva on els llops s'amagaven. Una vegada arribats al lloc escollit es distribuïren en forma de cercle.

9/1

tancant una grossa extensió de boscúria talment com si volguessin caçar la guineu.

~~King havia recomenat a tothom que s'abstinguessin de fer conversar i fer soroll~~

King havia recomanat als homes que estaven de parada que s'abstinguessin d'enraonar i fer soroll, però els que assis-tiem a la batuda en quali-tat d'ajudants o d'especta-dors no podien restar tran-quils i anaven d'una banda a l'altra passejant a l'en-torn dels escopeters.

22

Alguns tallaven llenya i encenien grans fogueres per fer-se passar el fred. La lluna plena il·luminava ~~[illegible]~~ fantàsticament els grups i donava més encís a l'espectacle.

En el misteriós silenci de la nit els ~~cropps~~ cops de destral ressonaven amb sinistre ~~[illegible]~~ intermitència com un averany d'extermini. Per fi, a punta d'alba, tres descàrregues seguides ~~consecutives~~ donaren ~~la~~ el senyal als gossers i altra gent reclutada per espantar els llops, que ~~com~~ podien començar la batuda. Aquest moment

23/ solemnial fou seguit d'una quie-

tud ~~paorosa~~ paorosa. Els caçadors, ~~[illegible]~~ immò-

bils, esperaren llarga estona als

llops fugitius. Al lluny comen-

çà a oir-se una sorda remor

com de vent entre les fulles. Era

amb prou feines perceptible,

però anà ~~[illegible]~~ creixent por a poc,

~~[illegible]~~

el mateix que l'atraiit

d'una tempesta que s'atan-

ça. De dobte una eixorda-

dora cridòria esclatà, barre-

jada amb els lladrucs

de la canilla i amb algun

~~[illegible]~~ udol de la fera per

24

seguida. Algú, per a més enervar-la, tocava acompassadament un ~~timbal~~ tambor el so del qual donava a la batuda una aparença guerrera que ~~plavia~~ plaïa a King, fent-lo extremir ~~de~~ amb una esgarrifança de perversa joia. Els seus ulls lluïen en la penombra de la selva com els dels mateixos llops acossats. Tres d'aquests havien pogut ~~filtrar-se entre~~ rompre el cercle dels escopeters gràcies ~~a la manca~~ ~~al fort~~ a la manca de silenci ~~[illegible]~~ ~~que no havia~~ que, ~~mantenint~~ ~~contra~~ desobeint la consigna, no havien sabut ~~desar~~ mantenir els últims. Sols un mer

Tot esverat atravessà la boscúria, fregant el barret de King, i fou la única bèstia que albirà a l'alcanç de la seva arma.

Però impensadament, en mig de la cridòria, xiulets, lladrucs, udols i timbaleig eixordadors sonaren uns trets llunyans.

De seguida el crit triomfal dels caçadors, transmetent-se d'un lloc a l'altre de la línia circular, arribà a les orelles de l'indi.

— El Llop és mort! El Llop és mort!

I King, ferit en son amor propi, indignat de ~~sa~~ la seva mala sort, ~~[illegible]~~ estirant furiosament les regnes del seu cavall i enfonyant-li els esperons en les illades, partí com damnat, vore a través.

Ningú va adonar-se de sa furiosa carrera, entretinguts com estaven tots en lligar el llop per les potes del darrera i en tallar un pal a fi de penjar-lo i dur-lo entre dos homes ~~[illegible]~~ triomfalment fins a la granja.

(a la 26 bis)

25 bis

A King, però, aquest triomf no el satisfeia pas,
seguint uns lladrucs molt llunyans
que li feien sospitar la fugida d'
un llop, adreçà ~~empenyé~~ el seu cavall al
galop desesperat, vers els indrets
on la seva experiència creia
possible la reculada del llop.
En ~~[illegible]~~ d'una clariana del
bosc, un gos agonitzava en
mig d'un bassal de sang.

King no s'aturà pas. Pas-
sà com un llamp per la
clariana i s'enfonçà altra
vegada ~~cop~~ en la bosquina.

Ho molt lluny, un cruiximent de fulles li marcava el camí per on el llop fugia. King féu un esforç desesperat, i en ovirar la bèstia, ja cansada, que trotava treballosament al seu davant, deixà anar un crit de joia, tan salvatge, que tots els ocells propers i àdhuc fins el mateix llop n'hagueren una esparriflança. King empaitava l'animal amb delit extraordinari, i amb crits breus de tant en tant animava el seu cavall a córrer. El llop perdia ja ses darreres energies i

27 bis

el seu pas s'anava escurçant,
~~D~~queia ~~rendit~~ retut, tornava a aixecar-
se, la llengua li ~~[illegible]~~ penjava fora de
boca, plena de ~~bavosera~~ bromera,
~~deix~~ Tenia els pèls ~~[illegible]~~ estarrufats i deixava
~~acompanyada per~~ en passar, una
~~pudor~~ fetor insuportable. Per fi,
mig mort, ~~[illegible]~~, va deixar-
se caure a terra pesadament,
vençut, lamentable. Kings
deturà el cavall, va posar-se el
gambet entre les dents, i ~~va deixar-~~ saltà
~~se anar~~ lleugerament a terra.
El llop, en ~~veure'l~~ veure'l atansar-se,
va redreçar la testa, ~~va~~ posà
drets les potes del davant, i afermant

28

les del darrera fortament, va obrir
un pam de boca, mostrant a
Kiing les seves ~~ses~~ dents punxagudes.

L'home, per això, no va espantar-se
i avançà decidit. A la mà dreta
portava el ganivet, i el seu barret
~~[illegible]~~ de feltre, a la mà esquerra.

En veure a l'indi i al llop,
l'un al davant de l'altre, hom
s'hauria demanat quin dels
dos era més fera, ~~fera~~ ~~que l'altre~~
car l'home mostrava també
les seves ~~ses~~ dents punxagudes i els seus
ulls estranys lluïen més, que els ~~que~~
del llop; Un metre ~~ja del llop~~

29

solament els separava quan King allargà el seu barret a la bèstia, la qual s'hi abraonà, prement-lo ~~entre~~ amb una furiosa mossegada.

Llestíssim King, destrament, saltà com un tigre damunt del llop i li ~~clavà~~ enfonsà fins al mànec son ganivet punxagut.

. . . .

El llop agonitzava als peus de King, els ulls entelats, la llengua enfora, i King, ~~sinistre~~ amb el ganivet a la mà, tint de sang, somreia al mig de la solitud de la selva, triomfant i sinistre.

Gysi

M. Harrison féu un do al seu fill un singular present. Havent descobert el cau d'uns llops on se'n hi amagaven sis, dos de grossos i quatre de petits, en reservà un per al ~~pel~~ seu fill després de donar mort als altres. ~~[illegible]~~ El cadell que oferí a Eduard devia tenir uns ~~sis~~ cinc o sis setmanes, Era ja grandet i molt bonic. Eduard, que estimava les bèsties, en tingué una veritable alegria. Prengué al llopet en els seus braços, ~~va amanyar~~ ~~lo~~ va amanyagar-lo ~~amanyagà~~ passant-li la mà suaument per sobre el llom i acostà el seu cap amb el seu

llop romanguent així una llarga estona. Des d'aquell dia Eduard tingué per company inseparable al llopat, que trobà en les afalacs del noiet tot l'amor que la mort de la seva mare li havia arrabassat. Eduard començà per fer-li fer una manera pavelló de fusta al costat mateix de la casa. Cada dia ell, personalment, s'encarregava d'alimentar-lo i netejar-lo, i l'animalet, en veure'l arribar, remenava la cua i grinyolava amb alegria, talment com si hagués estat un gos.—

327

Si Eduard el cridava ~~des del~~ fins tros lluny, ell hi corria ~~fent~~ saltant alegrament, i aixecant-se sobre les potes del darrera, obria la boca joganer i li llepava les mans.

King estava poc satisfet del veïnatge del llopet. Ara, mentre el veia petit, res no temia d'ell; però més tard, quan esdevingués un llop home, fort i valent, malgrat la seva domesticitat, no ~~ja~~ seria un gros perill per al seu gros braç? King ~~seva~~ incapaç d'estimar

33/ a ningú, però estimava a Bott ~~[illegible]~~
excepcionalment per la seva ~~si li prodigava~~
~~tota mena de cuidados~~ lletjor i feresa.

Eduard batejà son llop amb el
nom de Gÿpsi, i va educar-lo
amb tanta cura i amor, que
Gypsi esdevingué al cap de ~~dos~~
anys el més xamós ~~de~~ :
dòcil dels animals domèstics.
Es deixava amanyagar dels
homes i era un bon company
de les bèsties. Estimava sobre-
tot als infants, i tots els amics
d'Eduard li tenien grans
simpaties. Els desconeguts,
per això, li eren suspectes,

i a menys de vint passes cap
home a qui ell no conegués
podia atansar-se-li. Li Eduard
l'amanyagava i apretava amb
sa dolça veu calmosa, Gypsi calla-
va i deixava atansar-se als foras-
ters; però calia tenir-lo una
estona agafat pel collar i anar-
li dient en veu baixa: "Gypsi,
calla; és un amic." Gypsi, quiet.

M. Harrison havia aconsellat al
seu fill que mai donés al
llopet animals a menjar, sense
haver-los trossejat abans, car
ignorant l'aprenentatge d'extermi-
ni al qual la seva mare

l'hauria sotmès — si no hagués
estat ~~sigués~~ morta quan ella tenia quel-
ques setmanas — Gypi no atacaria
mai si no fos en defensa pròpia o
del seu amo, a cops persona
ni al bestiar,
ni tampoc, probablement, a
cap gos, amb els quals ~~qui~~ tindria tanta
semblança en educació i costums.
Edward seguí els consells del
seu pare,.
i Gypi fou amb aquesta
educació un animal justicier
i fidel, amic dels amics,
enemic dels enemics, i més
que tot amic i enemic dels
que ho fossin del seu amo.

Gypsy era un animal magnífic amb son hermós pellatge negre, llarg sobre tot al voltant del coll i a la cua que li penjava fins al turmell, les cames primes i lleugeres, les orelles molt dretes, i els ulls intelligents. Els pèls de la panxa eren molt fins i molt clars però també molt abundosos. Eduard n'estava orgullós del seu gos, i ell i Gypsy feien una tan bella parella, que els Harrison somreien en veure'ls passar plegats i tothom els volia i admirava.

37/X

Lladres!

A la Granja de Mr. Harrisson hi havia
lladres, un dia un, un altre dia
un altre, desapareixien ben sovint
els animalets domèstics. Era
arribada la època dels primers
freds i els llops i les guilles
(eren ardits, acossats per
la fam, a les nits
s'arriscaven arribant fins a
la mateixa Granja empor-
tant-se dels estables, la
gallines i fins les ovelles.
En una sola nit varen desa-
pareixer tres gallines i dues
ovelles. King va començar
a l'endemà que tot allò ens

2

Lladres!

Era l'època en que començaven a la Granja hi havia lladres, un dia els gitanos (?) pedís.
era un un altre dia dos, però no passava dia sense que els animalets domèstics foren rapte,tats,

28/ podia haver sigut robat per cap bèstia de fora de casa, car ell havia ~~[illegible]~~ obert llargs fosars, dissimulats amb ~~[illegible]~~ herbes seques i troncs, tots els voltants de la Granja i era impossible segons ell, arribar ~~[illegible]~~ als estables sense ensopegar-~~hi~~ un o un altre. Efectivament. M. Harrison en companyia del seu fill i de Gyp havia reconegut els fosars un per un i els fosars ~~tots els fosars, i [illegible]~~ eren tan nombrosos i tan propers els uns als altres, que hom no podia imaginar-se que cap animal del bosc pogués arribar a la Granja sense

7

Impromptu.

~~Vèrius~~ El que han pas vist vendre tortugues us haurien estalviat una obresià ~~una~~ ~~a~~ un xic feinosa

~~encepegar-hi~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Es veritablement
extraordinari — deia M. Harrison al
seu fill, que semblava un home
net, ple de sentit comú, gràcia
i delicadesa, — jo
no comprenc com aquestes
bèsties poden lliurar-se de tants
paranys com King els hi ha posat. ~~prepara~~
Això esdevé quelcom misteriós.
Edouard escoltava ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
amb respecte i atenció. Li sembla-
va que son pare tenia o des-
confiança d'algú, i una gran inquie-
tud invadia el seu esperit
recte i delicat.
— Pare, les guilles ~~[illegible]~~ son molt
llestes, — insinuà amb veu

48

conciliadora, — i els llops són molt gossets quan tenen fam. M. Harrison, no va respondre, seguí el seu passeig silenciosament, amb una arruga de preocupació al mig del front. Em tornar parlà llargament amb Kring i aquest va insinuar-li, (amb moltes precaucions, però) la possibilitat de que el lladre fos el llop de l'Edward. M. Harrison va protestar, dient a Kring ~~que~~ ... que una educació com la de Gyp; començada a les cinc setmanes del seu naixement, permetia

4'

tenir una seguretat absoluta
en la seva honradesa.
— Senyor — va respondre humil-
ment King, jo no parlo sinó
que per una sospita que px
m'ha vingut, després de molt
pensar, malicior en tots els lladres
possibles.
— Bé però en que os fundeu
vos per acusar? demanà
M. Harrison.
— En res senyor, respongué King,
jo no acuso ningú, sospito,
imagino . . . . .
M. Harrison, aquell dia cap al
tard, sortí tot sol de la casa, passà
per una petita porta del graner
abrigat amb una ampla capa i amb un
cobert ~~amb una gruixa capa~~

42/ barret

~~[illegible]~~ enfonsat fins els ulls.

En ésser un troç lluny ~~de la~~

~~[illegible]~~ s'aturà, mirà a l'en-

torn i en estar segur de la

soledat del indret tregué un

magall de sota l'àbric i ~~[illegible]~~

començà a cavar un fosar.

Durant uns dies, en arribar cap-

al-tard feia el mateix treball

amb molta cura de no ésser

vist per ningú.

Una setmana aprés el fosar

era ~~fet~~ obert i ben cubert

i dissimulat amb tanys i ~~[illegible]~~

brossa.

42/bis Passaren quelques dies. Els robatoris continuaven mes escandalosos que mai. Eduard mantes nits es despertava amb una mena de surt: ~~sentia~~ Es sentia molt indignat per l'acusació de King. Ell mai ~~havia~~ dubtat del seu volgut ~~estimat~~ Gyri. A desgrat d'això, sense dir-ne res a ningú, ni tant sols al seu pare, Eduard lligava cada nit curosament al seu fidel llop per tal de demostrar més tard la seva innocència.

El primer dia el pobre Gyri en veure's lligat sentí gran

1.ª

43/ estranyosa, mirà al seu amo amb una ~~[illegible]~~ expresió dolorida, i deixà anar un trist gemec. La sensibilitat d'Eduard va sofrir-ne molt d'aquesta mesura, i no pogué finir d'~~[illegible]~~ lligar-los sense sentir-se els ulls humits. Va agenollar-se prop seu, i voltant-li el coll amb el braç, va ~~[illegible]~~ estrenyer-los tendrament després en una baixa i dolça, prop el seu cap dec de Gysi, li anava dient.

— Fidel amic, estimat Gysi; perdona'm, jo no dupto pas de tu, són els altres, pro dufoten; es pel teu bé que jo prenc aquesta precaució; és per demostrar-los-hi més tard la teva innocència. Sias pacient, amic.... I l'acariciava amb la dolçor de sa veu i amb ses mans gentils. ~~Gysi~~ Comprenia Gysi ses paraules? Anem a saber-ho

44

Qui gosaria afirmar-ho, ni tampoc suportar-ne? Ell que puc dir-vos que ell llepava les mans i la cara, i restà molt tranquil i resignat, amb la cadena al coll.

- - -

Cada matí, amb prou feines clarejava ca mi M. Harrison, s'encaminava a registrar el seu fosar temptant la desil·lusió de trobar-lo sempre buit, el mateix que els King, però un matí, en arribar prop la fossa els seus ulls esverats van veure al fons de la trampa un home! que forcejava amb una cama trencada i el rostre esgarrinyat.

Avisat el Xerif (una mena de comissari de policia propi d'aquella terra) portà el lladre a la presó i començà l'interrogatori.

~~però això podia explicar-se com el terrible Bott, havia pensat silenciosament~~

M. Harrison però això pensà gaire tranquil, tenia l'intuïció convenciment que el lladre estava d'acord amb algú de la casa, car altrament, hauria conegut els fossars de King dels ~~[illegible]~~ coneguts per ~~[illegible]~~ de la ~~[illegible]~~ casa ~~[illegible]~~ i no en el que ell havia construït ~~[illegible]~~ en secret.

King en tingué molt menor pena de l'aventura, car el procediment de M. Harrison li demostrava ~~[illegible]~~ una falta de confiança en ell.

Eduard fou el més felic car, tothom proclamà i festejà l'innocència de Guiu; Tothom menys King i

48/ Botto, s'entén.

~~Els primers dolors~~

La primera dolor.

Un any après d'aquesta aventura
esdevingué un aconteixement
decisiu pel destí de Gyp. Gyp,
com ~~tota~~ qualsevulla criatura humana tenia
un destí. En néixer trobà, com
gairebé tots els infants i totes les
bèsties, una dolça mare, que
va alimentar-los i acaronar-los
amb amor. Més tard, quan ell
era un cadellet i Tot just començava sa
vida, ~~[illegible]~~ guardint-la ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ germans, en una suau
inconsciència, ~~[illegible]~~ una tragèdia ~~[illegible]~~
desmuà bruscament, la seva
existència de la dels seus pares i
germans. ~~Tots foren [illegible]~~
La mort s'els enduguè i solament

ell va ser-ne lliurat, per un gest compassiu de M. Harrison qui volgué portar-lo al seu fill. Així no pogué pas colpir al llopet encara massa petit ~~[illegible]~~ per a comprendre, la mort dels seus, ni menys la separació de la llar, castiga sota un roure al mig de la selva. Després, vingué la benhaurança per ell, car Edward fou tan amorós com ho hauria sigut la seva mare, i l'educà certament, amb més cura i noblesa que'l seu pare ho hauria fet. Gyp sentí doncs la ~~[illegible]~~ incomparable suavitat per exercir el bé, al damunt de tota criatura humana, desde sa primera infantesa. Hauria sigut, lladre i ~~[illegible]~~

sanguinaris, com molts homes
són lladres i assassins, perquè
no han tingut una dolça mare
que 'ls ~~[illegible]~~ estimi i els
ensenyi a estimar, des d'infants,
ni menys un pare, que 'ls donguí
l'exemple d'una consciència ben
dreta, i sensa taca. Demés, mai
conegué la fam, ni el fred, i
~~tots~~ comprenem si deu ésser
difícil d'ésser bo, quan el
fred o la fam apreten.
Tot això és per a dir-vos, que
~~naturalment~~, Cyps era noble
i honrat, tan naturalment com
els altres llops son lladres i
sanguinaris.
El seu primer disgust, el tingué

57/

Comiat

De bon matí, a la llum trista del dia tot just nat, ~~devant la casa, sota l'arbre amic~~ Els dos amics s'en comiadaren.
Un raig de sol aixecat enrogia ~~trista~~ [tènue]
~~vaga~~ [malangiós], la selva immensa, Hi havia un solemnial silenci; ✗
Un criat ~~duia~~ [menava] dos cavalls per la brida
Un per M. Harrison. l'altre pel seu fill.
Edward s'agenollà prop de Gyp,
li voltà el coll amb son braç ~~dret~~
~~esquerre~~ [esquerra], i amb la mà dreta li
[a]carronyé el morro, fent-li aixecar el cos per a fitar-li els ulls,
—Gyp!=digué en veu baixa i commoguda.— Dolç i estimat Gyp,
jo tornaré [aviat]! ho volia dir—li quan s'en anava, [car] el llors ho sabia be tram

536bis

millor amic. Gipsi deixà anar
un udol terrible. Dos crits
grossers amb prou feines deturar-se
amb una força immensa
estirava de la corda amb què
el lligaven i els salts endavant
eren tan furiosos que semblaven
trencar-la,
Entretant, Eduard silenciós, cavalcava
al costat de son pare, selva
enllà, cap al nord. De sobte
bruscament deturà el seu
cavall, per a escoltar atentament
Uns nous lladrucs, terribles,
semblaven omplien la selva de cops a cops
en partir de nou
i encara els sentiren llarga
estona, cada cop més llunys.
Tots quiets perderen del tot ;

~~La~~ Mort de Bott

~~Capítol II~~

~~[illegible] de les llargues absèn-~~
~~Va esser~~ durant ~~la~~ ~~el viu~~ l'estada de Mister Harrison
~~cies de M. Harrison, esdevingué~~
a Liverpool, ~~p~~ esdevingueren els aconteixements
~~un aconteixement molt desagr~~a-
que determinaren la desaparició ~~de Gipsi~~ misteriosa de Gipsi-
~~[illegible] King~~.

Aquell any la fam va ésser pels llops i demés bèsties carniceres de la selva, un any terrible, la seva ~~au~~audàcia era espaventable. De vegades en dies de pluja o de neu, arribaven sense esperar la nit, fins a les granges mateixes arrabassant les bèsties dels seus corrals. King i ~~tots~~ els habitants de la Granja mataven tans llops i tantes ~~bèsto~~ gilles com podien, i fins i tot una magnífica hiena (hiena de tigre)

59
hagués pell de la qual di si cada
seria oferta a M. Harrison. Però tor-
nem a King. Aquell mateix el
matí havia permès al seu gos
acompanyar-lo ~~de~~ la casa dels
llops ~~A~~ encara pero vigilant-lo
molt i tenint-ne molta
cura. Aquest però, era tan
enemic dels llops com el seu
amo: i quan en veia un
s'hi abraonava furiosament
sense tenir en compte de cap manera.
King el feia caçar sempre aprop
seu i solament li permetia
allunyar-se quan veia al
llop que fugia ja cansat, perdut

ses forces.
Una nit però esdevingué la tragèdia per a Bott. ~~i una sorda dolor~~
King sortí (desgraciadament per
son gos) en companyia de quelques
homes dels ~~ba.. grange~~ voltants, que portaren
també els seus gossos de caça.
Aquell dia King no pogué caçar
com habitualment, i ~~el~~ son
gos corria en companyia
dels altres, cercant els ~~llops~~ enemics
afanyosament. Tres llops que
havien ja fugit dels caçadors
sentiren els lladrucs dels gossos
i hàbils i astuts, escarmentats
de tantes persecucions ~~prep~~ es prepa

naven a separar-se. Un dels llops es dirigí al lloc on es sentien els lladrucs dels gossos. Els altres dos s'amagaren en la bosquina. Quan els gossos sentiren que un llop passava prop seu es llençaren furiosament al ~~[illegible]~~ seu darrera.
El llop es posà a córrer amb totes ses forces i els gossos ~~[illegible]~~ capitanejats per Bott al perseguiment oblidant tota prudència, i també oblidaren les ordres dels seus amos, que els hi habien manat, no allunyar-se del lloc on ells es trobaven.
L'odi podia més que tot i els desig d'exterminar un dels seus eterns enemics, pogué més que

varen a defensar-se. Un dels tres
+ es dirigí a <u>la rencontre</u> dels gossos
i fingí en trobar-los tenir
un gran surt. Els gossos el varen perseguí;
ren desesperadament al seu
darrera, però aquest els conduí
ben destrament vers l'amaga-
tall on els altres es trobaven.

la precedència

62/ ~~tot.~~ ~~Tots~~ Ben segur tenien el triomf, sobre un sol enemic per quatre o ~~cinc~~ gossos, i sobretot amb un, que els hi mostrava la seva por posant-se a córrer així que va veure'ls. Però els altres dos llops no badaven pas i així que el grup dels perseguidors i el perseguit, hagueren passat per davant d'ells, es llençaren cautelosament al seu darrera. En el moment que Bott d'un salt terrible es llençà el primer sobre el seu enemic, els dos inesperats animals, caigueren, sobre els gossos, Una lluita terrible va

començar, Cinc gossos de caça,
forts, ardits i plens d'odi pels
llops, contra, tres d'aquestes astutes
besties de la selva, prudents i
cautelosas, en certs moments, i
valentes i formidables en la lluita
La batalla fou terrible. Dos gossos
foren posats fora de combat en els
primers moments, i Bott
lluitava encara desesperadament
amb el llop que havia perseguit,
com si volgués o vèncer o morir.
Aquest animal tenia ja una
terrible ferida en un costat, i
Bott en tenia tres o quatre
de terribles també. Però l'odi
en les besties com en els homes

és difícil d'apaivagar. i uns i altres s'encegan i s'obstinen en la venjança, ubriagant-se amb la sang i amb el desig de ~~[illegible]~~ victòria. fins a ~~la~~ mort. Això esdevingué també aquell dia. Un llop i quatre gossos quedaren morts sobre el camp de batalla. Bott moribund, emprengué el camí de la cabanya, sentí que la seva hora era arribada i volgué morir prop del seu amo.

. . . .

L'endemà el seu cos fou trobat estirat i rígid a mig kilòmetre de la casa. King reconegué les ferides ~~[illegible]~~ adivinant-hi les urpes d'un llop

85

i acusà a Gyn. Els de la casa tractaren de ~~fer-li~~ veure l'impossibilitat d'una cosa semblant, car el rastre de sang anava del ~~[illegible]~~ cos de Bott cap vers la selva, en lloc d'~~anar~~ sortir de la casa. Però King furiós amenaçà a Gyn amb el puny, jurant-li la guerra. Els ulls de Gyn llampeguejaren, abordà a l'indi amb un lladruc furiós; i aquest tragué el seu ganivet de caça. Els de la casa hi corregueren, ~~King!~~

—King! King. Es haveu tornat boig? —Voleu matar al llop de l'home el seu més preuat amic?

Els uns aclamaven a l'home, els altres a la bestia. Però King maleïa entre dents, estava furiós
— Aquest animal no és un animal domèstic — els deia — es una ~~ani-~~ bestia carnicera i ~~sanguinària~~ vinguda de la selva, Es un llop! i com a tal, encara que vosaltres no ho creieu, ~~es menja~~ ~~és~~ ell qui matà molts cops els animals domèstics, és ell qui ha mort al meu Bott, i serà ell qui un dia, si no os apartèu se os menjarà un fill i os atacarà a vosaltres mateixos.
King era poderós i tots callaren però ningú duptà interiorment de l'innocencia de Gyp.

S'accentua la dissort de Gypi

Malhauradament pel pobre Gypi
M. Harrison i el seu fill eren molt
lluny i trigarien encara molt
temps a tornar. Gypi no havia
oblidat mai més l'amenaça
de King, i encara no el veia
es preparava a defensar-se,
Mai cap home havia fet
mal a Gypi; i aquest no tenia
doncs cap motiu de temença
ni odi envers l'home,
no obstant temia i odiava
instintivament a King.
Després d'uns anys partiren
primer, el fill, i més tard
el pare. Gypi era molt desgra-

~~De l'intérieur de Syr.~~

siat,, Les seves desventures s'accen-
tuaven, amb l'odi sistemàtic
de King i l'indiferència dels
altres. Gyp comprenia que'l
seu enemic, es venjaria d'ell
un dia o altre, i que ell no
tenia ara un protector deci-
dit i segur, contra la malvolen
ça del mestís. Gyp vivia
~~[illegible]~~ trist i desconfiat, la dolça
inconsciència d'altres temps era
fugida. En la nit qualsevol
soroll el despertava esverat,
i durant el dia, el pas fur-
tiu d'un home o d'una bèstia
el feia estremir. En el seu
esperit innocent i confiat, hi

69/ penetrava poc a poc ~~d~~ la visió destructora del vici, i ja els seus ulls no tenien la companyia ~~candidesa~~ innocent d'altres temps. En el fons de ses ànimes, el dolor i la desconfiança esborraven ara la noblesa ~~[illegible]~~ d'avanç.

El dia que Krimp li mostrà furiosament el puny, quelcom es destruí irreparablement dintre seu, talment com l'innocència desvanida d'un infant es així mateix irreparable.

70/

La fugida

Cansat de sofrir i tement sempre la venjança de King, Gypsi resolguí abandonar la Granja. No fou pas una cosa llargament premeditada, ni tan sols preparada a l'avanç. Simplement la decisió fou presa un dia més trist i dolorós que els altres, fou com l'aigua que cau gota a gota dintre un cubell, i que omplí es cuida de buidar, arriba un moment, que la nova gota que cau, ni més pesant, ni més grossa que les altres, és prou per a fer-lo sortir de mare.

74/ Cyppi sortí ~~tristament~~ del seu
cau(?) de bon matí, dirigí una
triste mirada vers la casa, després
esguardà la selva preocupat
com si volgués sondar, l'incert
destí, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~. i tristement, la cua i les
orelles ~~[illegible]~~ caigudes partí vers l'inconegut esdevenidor. Ni menys
tingué l'idea de matar avans de
partir ni una triste gallina
ni un insignificant conillet,
tot ~~[illegible]~~ conservava la fam en la mesedat
enorme. Tampoc hagué
el sentimentalisme d'una
darrera mirada ~~[illegible]~~ un
cop el camí emprès, no va pas

girar el cap una sola vegada.

Anava clarejant, com el demà que Edward havia marxat, i potser la bèstia en sentir-se lliure va creure que selva enllà, caminant cap el mateix indret que son amo havia partit, arribaria un dia a trobar-lo.

Passà tot el demati caminant, marxant sempre enllà sense repòs, sense aturar-se un sol moment, ni distreure's amb les coses que'l voltaven. I a fe que ni havien d'interessants! ocells cantaires de plumall multicolor, bestioles

73/ daurades amb potetes invisibles que premien el sol damunt d'una fullar, guilles, cervos, llebres, i altres bestias, curiosas i gentils; però Gypsi, res veia, ni manco sentia. ~~Al cap d'una~~

Al cap de qualques hores, Gypsi sentí fam. Es deturà pensatiu i girà el cap de dreta a esquerra com si volgués cercar quelcom. En aquell moment començà a sentir las ~~primeras~~ conseqüencias de la seva fugida. Aixecà el cap i deixà anar un udol terrible. En deturar-se i cercar perquè veure que las bestias fugien dell; tan depressa com podien

14/ i ell no comprenia perquè.
Feu qualques passos incerts
sense veure enlloc res que pogués
servir-li d'aliment. S'endinsà més
i més ~~...~~ en la selva sempre buscant,
amb el cap jup i la cua entre cames.
Un ocellet mort va servir-li de primer
aliment, i era tan petit que va fer-li
venir encara ~~encara venir~~ - ~~...~~ més ganes de menjar.
Va arribar ~~Al~~ vespre cansat ~~i~~ i mig mort de
fam, i va adormir-se rendit, sobre
un pilot de fullaraca.

75/

En la Selva

Al cap de tres dies Gyp coneixia la vida. El passat s'havia esborrat dintre seu, per la força de les circumstàncies. Havia conegut la fam i el fred i els havia vençut ço que vol dir que era digne de viure. Havia après, que per ~~fins~~ viure en la selva es tenia de lluitar, car ningú vindria a l'hora dels àpats a portar-n'hi, plats amb conills ~~guisats~~ i pastanagues bullides. ~~Pra~~ Comprengué també que la lluita per la vida era allí formidable, com en el mar i com en les viles. Ço és: ~~peix~~ ~~peix gros es menja al petit~~ que'l llop es menja a la guilla.

76/ la guilla al conill, el conill a les
rates(?) etc. Com el peix gros es
menja el petit, i l'home ric
es menja al pobre. Com que
no podria guanyar-se la vida
~~hon~~radament va tenir que matar
per a viure, car a la selva no ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
havent-hi empreses comercials, ~~i~~
ni banques, ni rotatius, ni
teatros de varietés, ~~Aixi doncs ele~~ es compren que no
es pugui ~~[illegible]~~ ni despatxar, ni portar
comptes, ni ~~[illegible]~~ escriure croniques
ni vallar la jota en un escenari
ni menys sindicar-se.
Allí tots feien el mateix ofici;
El * més fort es menjava al
més feble. Des del llop a l'insecte

77 microscòpic. Gyp s'i comprengué

donc que calia menjar-se als més

petits o morir de fam. I essent men-

jat desprès pels que no eren prou forts

per matar-lo, però sí prou potents

per aprofitar-lo, i com que tenia

instint de conservació, resolgué

adaptar-se i esdevingué un

dels reis poderosos de la terra

és a dir: Gyp va tornar-se

un llop,

Quan va trobar uns llops va

juntar-s'hi, i va recorrer amb

ells llegues i llegues, Robaven,

mataven i lluitaven.

però Gyp no era feliç, a dintre

78
sen hi havia un buit inmens.
i en hores de repòs, sentia
una gran anyorança. El record
mig esborrat del seu passat
venturós el perseguia torturant-
lo. Ell que havia viscut en
mig d'una pau tan dolça
Podria ésser ara completament
feliç ?

19/

Un raig de llum

Era en una nit ~~dels~~ a últims de febrer. Gypsi havia travessat tota la selva i era arribat ara a un país de petites colines rocoses, unes frondoses ~~cap a oest~~ i petites cap al oest ont hi passava un gran riu i unes prominents i seques cap al est. Gypsi havia habandonat tots els companys i bagava sol amb la seva eterna anyorança. Una lluna claríssima il·luminava tota la selva, ~~uno~~ coberta per una lleugera capa de neu. Gypsi veia al devant seu, un promontori rocós i pelat, Un silenci infinit omplia tota

la terra que el voltava. La soledat era solemne, ~~Gyp va distingir~~ Gyp mirava obstinadament una ombra negra que ~~destacava~~ dibuixava just a la punxa del rocam, i que es ~~dibuixava~~ destacava neta, clarissima sobre la palidesa del cel seré.

Era la silueta d'una llopa esplendida, que udolava llargament en la soledat infinita. Gyp deixà anar també un llarg udol en senyal de resposta. La llopa girà el cap del cantó de Gyp i va ~~deixar~~ quedar silenciosa, després en distingir-lo, va tornar a

volar, Gyps s'atansava, ferm i magestuós vers el rocam, tots ens callavan ara i s'esquarsavan, Ella quieta amb un lleuger tremoló de pena i els ulls fixes, Ell serè, fort, segur de si mateix. Totes les bestietes ~~salvatges~~, tots els mutolls, tots els astes lluents de dalt del cel en foren testimonis. ~~Els ocells~~ ~~[illegible]~~ que llurs crits desper-taren, ~~en siguen~~. Va ésser una hora clara en la vida de Gyps. La formosa famella va rebre'l doliament. I Gyps va sentir i comprendre que

ella era la companya que li oferia el destí: I des d'aquella hora de la seva vida, Gypsi posà en ella tot l'amor, i tota la força de la seva ~~magnífica~~ joventut exuberant.

. . . .

aquella matinada partiren tots dos lluny per a bastir el niu dels seus amors.

Ara a Gypsi la vida li somreia, tot era lluminós i clar al seu entorn.

83

Dies clars.

Aquella primavera i istiu passaren dolçament per a la xamosa parella. Gyp i sortia tots les nits amb sa companya per tal de cercar l'aliment, fèien llargues passejades pels boscos, sempre ~~junt~~ plegats i en enveja-ble harmonia, qualque vegada trobaven llops que s'ajuntaven amb ells i corrien i caçaven tots plegats, però Gyp, ~~ja~~ s'esti-mava mes anar tot sol amb la seva companya ço que feia que en tes ~~dia~~ ~~tant~~ com podia intimar amb els altres llops, i mes d'una vegada tingué

84/ que barallar-se amb algun que
va permetre's ser una única
massa gentil amb la seva
amigueta. Tampoc ~~no~~ permetia
i, pobre del que insistís! quan
cap d'elles tractés d'aprofitar-se d'algun
animal que ell o la seva compan-
ya haguessin caçat. En un
cas com en l'altre, Gyp
donava una lliçó tan radical,
al llop atrevit, que mai
més els hi quedaven ganes
de tornar-~~s'~~hi. Podem bé
pensar doncs que Gyp era
temut i respectat per tot-hom.

i això li valgué molt per a
conservar l'amor i la humilitat
de la seva formosa companya.
Un dia dels darrers de març aquesta tingué
l'ocasió de comprendre que Gyn
no era pas un llop com els
altres. Caminaven plegats com
habitualment cercant quelcom
per a menjar. Però la pluja
freda que queia des del matí
feia molt més difícil trobar
animalets pel bosc. Tots eren
ben amagadets a dintre'l cau
i en lloc es sentia
ni el més lleuger soroll, Gyn i la
seva companya corregueren hores
i hores allunyant-se molt del seu cau.

86
Així arribaren a una mena de poblat fet amb casotes de fusta. Gyp concebé l'esperança de trobar quelcom allí per a menjar. Però prudentment no volgué acostar-se massa a les cases per por de trobar-hi homes sinistrament armats amb escopetes i ganivets, sempre disposats a caçar llops. Després l'amor d'una llopa gentil il·luminà la seva vida Gyp era més conservador. i si no menys ardit al menys més prudent. = això no deu estranyar a ningú car l'home fa el mateix; esdevingueu conservador així que té quelcom per a conservar, i anar per esta

87/ així que no té res per perdre=

Voltaven doncs el pobet d'un xic lluny ensumant l'aire, i marxant ~~a pa~~ amb passos silenciosos, talment que ningú podria adonar-se de la seva presència avans de tenir-los al davant. Així ~~[illegible]~~ succeí amb una pobra dona que amb un nano ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ de dos o tres anys s'havia aixoplugat prop d'una casa enrunada. ~~Mig~~ Tremolant de fred amb l'infant als braços s'estava mig adormida quan arribaren en aquell indret Gyps i la seva companya. En veure'ls la ~~[illegible]~~ pobra dona, deixà

48

anar un crit terrible i mig boja de port comença a córrer sense saver el que feia i abandonant al noiet, la ~~companya~~ Llopsa en sentir els crits de la criatura va atançar-s'hi Déu sap amb quines intencions, però Gyp, ~~[illegible]~~ prest va passar devant d'ella i acostant-se a l'infant, va començar a acaronar-lo llepant-li el capserxó suaument, l'infant en veure que no li feia cap mal va deixar de plorar i una estona après la Llopsa pogué veure al seu preuat company jugant amb l'infant.

com si fos un amic. Gyp efectivament, en sentir les manetes de l'infant acaronar-lo va reviure els dies venturosos de la seva infantesa, quan els amiguets de Edward jugaven amb ell a la Granja de M. Harrisson. I tan distret estava que no va sentir arribar una colla d'homes a qui la dona havia explicat a grans crits que dos llops se li estaven menjant la criatura. Gyp i sa companya tingueren el temps ben just per fugir gràcies a la sorpresa que hagueren els homes en trobar la criatura sana i somrient, la qual cosa a els deixà

80/ boca-badats oblidant d'engegar
llurs armes. A pesar d'això així
que comprengueren que'ls llops
els hi fugien, els hi corregueren
al derrera amb tots ses forces
i bona sort van tenir la
parella de córrer molt més que'ls
car altrament, malgrat ~~el gest~~
la gesta generosa de Lyr, els
haurien mort sense pietat.
això vos prova palesament que
l'agraïment dels homes és
moltes vegades ben inferior
al de les bèsties.

Paternitat.

A derrers de maig d'aquell mateix any Gyn va ésser pare. Aquesta nova dignitat va omplir-li el cor de joia. Tingueren quatre llopets ~~fills~~ d'allò més gentils, i pare i mare no tingueren ja des d'aquella hora altre preocupació i afany que 'ls seus fillets. Ja feia temps que s'havien arreglat un cau sota un promontori rocós. Gyn havia gratat tan activament en els rocs i la terra que cabien molt bé tots sis dintre el cau. Ella l'havia ben ~~[illegible]~~ encatifat de molsa i de fullam per a què 'ls llopets estiguessin ben calentons. Per a què ningú

Paternitat.

Apreciacions

92

els hi trobés, havien fet l'entrada
tan petita que ells tenien que entrar-
hi allargassant el cos i estirant
les pots tan com podien. Però
això els assegurava més la tran-
quilitat i l'independencia, car
vivien ignorats en son amagatall.
Els primers temps la mare s'estava
gaire bé tot el dia amb els seus petits
i el pare feia grans caminades
per tal de trobar coses per a menjar
Ella més tard (començà també a
abandonar-los d'en tant en tant
per a procurar-los-hi quelques
bestioles, car après sis o set
setmanes els llopets

93

foren desmamats. Llavors la seva mare els hi portava animalets que ella havia caçat i els hi mostrava com tenien de fer-ho per a destrossar-los. Després els hi donava a menjar mastegant-els-hi primerament.

Quan els animalets tingueren un any el seu pare va encarregar-se de llur educació. Va ensenyar-los-~~li~~ a odorar i a caçar petites bèsties, a témer i a ésser prudents. També va mostrar-los-hi com tenien de ~~que~~ caminar per a no ~~sense~~ fer soroll

94/ Un dia a començaments de febrer,
Gyp dividí, abandonar el cau
i partir a terres llunyanes.
Estava cansat d'aquell país
on la caça era difícil i l'hi-
vern extremament cru.
Ho sense recança deixaren
llur cau i partiren, un dia
cap al tard. No tenien ni un
ni altre ~~idea~~ una idea fixa
del lloc on debien dirigir-se
però Gyp qui era fill de la
selva, va encaminar-se
instintivament, envers ella.
Feia un fred intens aquella
nit i Gyp va tenir por dos

95

fills. Aquests no podien encara
córrer com llurs pares, ~~i el fred~~ i eren
molt més sensibles que ells al
fred i a la fam.
Al cap d'unes hores de caminar,
varen trobar una manada
de llops que també emigraven
dirigint-se cap el sud. Varen
juntar-s'hi i feren el camí
plegats. Una gruixa de dos
pams de neu cubria tot el sol(?)
i els llops varen ~~[illegible]~~ com
habitualment, d'en dos, en
dos, tenint molta cura en
~~[illegible]~~ seguir els de davant, exactament

les mateixes pitjades que 'ls de davant;
per a despistar als caçadors
respecte a llur nombre. ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Per.com; caçaren
el que pogueren i en fer-se
dia varen reposar durant mig
hora, esperant la nit,
Aquell mateix dia cap al tard, una
de la colla ensumà una guilla
i donà tot seguit la senyal
d'atac als altres, I immediatament
la cercaren entre tots per a
que no pogués fugir i un
cop cercada ~~ex~~ llençaren al seu
damunt ~~donat..~~ matant-la i
menjant-se-la tot seguit.

97/ Però eran masses, la caça escassejava i la fam aza mala consellera.

Calia espavilar-se i lluitar per la vida. S'obraven tots d'acord els seria més fàcil trobar caça i sobre tot, ço que un sol no podria mai fer. Atacar als ramats d'ovelles, de cavalls i fins de bous (que eran els més a témer)

Trobaren en llur camí una ~~magna~~ esplèndida manada de cavalls, i tot seguit es disposaren ~~per~~ atacar-los.

S'hi van girar poc a poquet i sense fer soroll, amb l'intenció de ~~encerclar~~ voltar-los per tots cantons

Però eran massses i la fam m

Alguns cavalls presentiren l'arribada dels llops i començaren a llençar al vent llurs (relinchs) ~~pàlids de~~ ~~p~~ espaordits. Els pastors (o guardians) comprengueren que succeïa quel-com d'anormal i es posaren alerta. Quan el primer llop feu la seva aparició hi hagué una paüra general. Els pastors tractaren de reunir tots els cavalls per tal de salvar-ne el major nombre possible. Però quelcuns d'ésser el reunit, fugien ja deses-peradament posseïts d'espant i follia. Els altres s'apilaven estrenyent-se els uns amb els altres, i també alguns dels més valents

99/ es preparassen per la lluita.

~~Quan els llops ataquen~~,
Avans que els llops ataquessin, els
cavalls mes valents varen tirar-se
ja al damunt seu, atacant-los a
coces i mossegades. Els llops saltaven
al damunt de la víctima triada,
agafant-la amb ses dents punxagu-
des pel ~~[illegible]~~ clotell(?)
Els pastors ~~[illegible]~~ amb llurs garrots
gruixuts com . donaven
tans cops com podien per tal
de fer-los-hi deixar llurs vícti-
mes. ~~[illegible]~~
Com ~~sempre~~ gairebé, en aquest cas, la
victoria fou del mes fort, i els mes
forts foren naturalment els llops.

I així tingueren carn de cavall abundosa, car entre tos feren molta feina destructora..

+ + +

La vittoria va sommariamente i
[illegible], carri de cavalli
tanta com [illegible] [illegible] colria.

Gypsi i King es troben
~~[illegible]~~

Quinzena després aquest esdeveniment. Gypsi va construir un nou cau al vell tenip de la selva.
L'aprofitaren un que havia sigut abandonat per uns guilles.
El que s'aren a ixamplar i arreglar a llur mesura.
Els bells dies de la primavera s'anunciaven arreu de l'encontrada. Tot somreia ja a l'esdevenidora benhaurança del bon temps. La vida era més fàcil i molt menys incerta.

Un dia cap al tard Guim caçava
sol, no molt lluny del seu camí,
sense haver-n'adonat els
seus passos van portar-lo
vers la granja de M. Harrison.
Tot d'una va semblar-li
que tot això que'l voltava no
li era pas inconegut, i
dintre seu va despertar-se
com un eco llunyà del
passat. Romangué indecís
una bella estona, sense
allunyar-se ni atansar-se d'
allà on els seus desigs l'havien
conduït.

103

Vingué la nit i Gyp com un enamorat dormit, rondava pels voltants de la Granja sense tenir prou cor per a atançar-s'hi. No res de sentimentalisme el deturava, simplement l'instint de conservació. Tenia por de King. Ell però, el pobre era fidel, no podia allunyar-se'n i sense témer-se'n esment els seus passos l'apropaven de ~~pas~~ mica en ~~pas~~ mica vers la casa del nou arrendatari.

Cal fer-li justícia. En aquells moments, havia oblidat fins a

104/ la granja podria trobar-hi peu d'amor de bo per a menjar, i ni remotament li vingué la pensada de robar-hi ni una gallina ni un moltó. Lluny d'aquest sentiment materialista, Gypsi no pensava ~~quasi~~ pus en son amo. — Bé, sí, sí pensava però probablement, no pensava en ningú, però ~~si~~ desitjava atansar-se als llocs on havia viscut tan feliçment, i ~~trobar~~ trobar-hi a Edouard.

Feia molt temps, molt temps que Gypsi havia fugit, .

Ell no podia calcular. Es però pels homes feia prop de dos anys.

Gypsi passà la nit voltant, sense tenir prou cor per a arribar-s'hi, i en clarejar la llum va retornar a son cau ple de recança.

Sense proposar-s'ho, sense ni menys pensar-hi la nit que va seguir aquesta, Gypsi, tornà a voltar obstinadament la Granja, i com la primera nit, va fer-se dia sense que'l pobre amic d'Eduard

arribés, ni tantsols a descobrir el teulat de la casa, entremig del fullàm.

I cada nit hi anava i voltava amb passos furtius, com un lladre tímit poc iniciat en robatoris, o escarmentat per algú: Siyn <u>sabia</u> instintivament, que ara ell era un intrús en aquella casa, i que seria rebut com a lladre, és a dir: a trets, i sabia també que King li tenia odi, i que estaria ben joiós de venjar-se'n

10/ Un dia però, no pogué resistir-
nes i s'atansà decidit vers la
Granja. Els seus passos eren
cautelosos, i una fulla cruixia
en passar-hi sobre, i una
branca fregava lleument
fent remor, el seu cos. Com una
ombra negra, avançava en la
nit, menys negra que ell.
Quan va arribar enfront de
la casa voltà-la. Girà el cap
d'un cantó a l'altre i en distingir
un vell baló abandonat amb
el qual ell i Eduard havien
jugat altres cops, acostà i va pendre
amb les seves dents. Després

108

va rebutjar-los i s'apropà
a la finestra del cuarto de Edward.
Aquesta estava fermada amb
pany i clau (?) Ni un fil esperan-
çador de ~~claror~~ llum es feltrava per
les escletxes. Gyp apoià les
potes devanteres a la finestra
i deixà anar un grinyol
llastimer. Res més que un
paorós silenci ple d'incertes
amenaces. Gyp grinyolà no-
vament, i ara un soroll
precís va seguir el grinyol.
El gatillo (?) d'una arma de

109 foc, prest a engegar-se.
Gypi comprengué i d'un bot va saltar a més de quatre metres, al mateix temps, un tret sonà i tot seguit un altre. King amb l'arma a la mà encara fumejant va córrer vers l'indret on Gypi havia saltar, un crit de ràbia va eixir de sa boca. El cos de Gypi no era allí. Aleshores es llençà a la follia de perseguir-lo sense cavall ni ganivet, car la presència de Gypi

14o/ ben inesperada, va trobar-lo desprevingut. En sentir el primer grinyol va saltar del llit amb el fusell ~~la escopeta~~ als dits, sense saber de què es tractava i en comprendre-ho i reconèixer a Gipsi la seva set de venjança va fer-lo imprudent. Ara el perseguia com un lleopard, saltant per les mates, ~~[illegible]~~, amb els ulls lluents, esbufegant i pantejant, volguent-lo atrapar a qualsevol preu i engegava trets

(a forset ohoners) ~~ambl'esperança~~

seguint la fressa que feien els llops allunyant-se. No pogué però seguir-los gaire temps i es deixà anar a terra, cansat vençut i remugant com un damnat.

1124

Venjança de King

En clarejar King distingí un rastre de sang i va comprendre amb pregona alegria que un dels seus trets havia tocat a Gyp ferint-lo. Sens perdre temps i King se'n tornà a la Granja. Ensellà son cavall, va, sens dir res a ningú, prengué son ganivet de caça, qualques provisions per a menjar i un barrilet(?) de pólvora. Seguint ben atentament el rastre de sang, avançà un bon tros de camí esperançat en trobar a Gyp, però el rastre de sang es perdia sortosa

113/ ment i el indi va quedar plorós al mig de la selva sense saber per on seguir ~~buscant~~. Van ésser inútils totes ses ~~pesqu~~ recerques pels voltants, no va trobar novament el rastre que menava, ni el cos de Fyn; ni la més lleu senyal del passatge (?) d'un llop per aquells indrets.

Passaven les hores i King començava ja a impacientar-se, quan un udol llunyà i llastimer fa ferir ses oïdes. L'esperança va reneixer

dintre seu, prenguí les seves
eines de combat i ~~[illegible]~~
va escoltar atentament. Un
segon udol ~~[illegible]~~ va
sentir-se un xic més aprop i
més lluny que l'altre i
King ja orientat de l'in-
dret on partia el gemec
de la bestia va dirigir-s'hi
sense fer soroll, deixant el
cavall ben lligat a un arbre.
l'indi tenia la sospita de
que Eyssi ferit, no hauria
pogut anar més lluny i

115/

ara udolava de fam entre
l'espessor de la selva,
King va poguer acostar-se
fàcilment al indret on el
llop udolador es trobava, car
aquest seguia llençant d'en
tant en tant els seus planyívols
gemecs a través la selva.
Així arribà a una clariana
i va distingir al peu d'una
mena montanyola (?) de
pedres un llop aturat amb
posat compungit (?) que
amava en aquell moment a badar

116/ la boca per a plànyer-se novament, però quan en veure King va apressar-se vers el forat d'un cau abilment amagat sota la muntanyola (?) King no va pas amoïnar-s'hi. Havia pres totes les mesures i mentre el llop fos dintre el cau no calia preocupar-se'n. Amb el fusell penjat a l'espatlla i el ganivet en el senyell l'indi anava preparant la seva venjança.

Amb forces treballs, i gratant coratjosament amb les ungles King aconseguí

117 introduir el barrilet de pólvora dintre el cau, no oblidà pas de posar-hi una metxa (?) ben llarga a la qual va calar foc així que tingué la feina feta. Després reculà un bon troç i va esperar impacient l'efecte de la pólvora. El temps trigava a passar, en el seu desfici, li semblava que feia hores i hores que esperava, sense sentir ni el més lleu soroll. De sopte una flama immensa enrogí tota la terra i el cel, i un tro formidable ressonà fent trontollar el arbre en el qual Kung s'apoiava.

Després res més que ~~plena~~ silenci
ple de murmuris impensats i
misteriosos, i un núvol de
fum encara rogenc que s'esvaïa
amunt sobre els arbres.

119

El riu era com una ample cinta de plata, sota la lluna clara. A les vores hi arribaven suaus onades undolants que deixavan una petita taca d'escuma sobre la sorra. Una pau tota dolça i perfumada hi regnava, d'entant en tant una bestiola saltava dintre l'aigua produint una fresa profunda però lleugera al ensemps i allà baix entre els arbres també, ara un mes tard un altre, un crit (?) d'ocellet a qui quelcom destorbà la son es deixava sentir.

Soledat i dolor

El riu passava cantant per aquells indrets

120/ MI i pel mig de tot això, sense
espectacle, sense remor, però
poderosa i punyent, la dolor
d'un èsser humà omplena
el paratge. Estava allí, a
l'ombra dels canyers, sense
un gemec, ni un moviment.
Bevent la serenor de la nit i
esperant quissà en la pau
immensa del lloc. Els seus ulls tristos
erraven espaiats d'un lloc a
l'altre, seguien en la corrent
indolent del riu, una canya
que ve de lluny i Déu sap on
s'aturarà. ~~s'aturaran~~ ~~seguien~~ també, ~~entre~~ en
Es fixaven

121/ l'ombra d'un camper a l'altre vora, ~~A~~ El dolorós esguard d'aquells ulls semblava dir a la ~~selva~~ Natura:

— Mare i senyora de tot be terrenal, mestressa i administradora de tota dolor, Vos que haveu sigut sovint cruel amb mi; tingueu-ne pietat i acullim-me ~~[illegible]~~ en la vostra pau tranquil·la. Feu que la presència destructora d'un home no arribi fins a mi. Deixeu-me guarir o morir en aquest encantat silenci: . . .

Quan es feu de dia i totes les bestioles varen despertar-se, hagueren gran espant en divisar un llop ajassat per terra prop del riu. El llop tenia una ferida de bala a una pota, encara sagnant, i arribà per aquells llocs en plena nit, coixejant i pantejant amb un pam de llengua fora. En arribar prop del riu es posà a beure avidament i després s'hi banyà tot sencer amb l'esperan-

~~Quan es feu de dia i els~~
~~ocellets~~

-cia d'allengerir-se del dolor
de la ferida. Quan sortí
del aigua sentint, que les
forces li mancaven per
córrer més enllà, va deixar-
se caure a terra. Les canys
eren prou altes per amagar-
lo i sense fer cap mena
de pressa pot ésser que passés
desapercebut pel seu terrible
perseguidor.
Ja sabem que King havia
perdut el rastre de sang i
havia restat unes
hores tot sol en la selva —

esperant retrovar el rastre
o bé veure qualque senyal
del fugitiu.
Gyp es lliurà doncs [struck: lliure] separada
més de la venjança de l'indi,
Va passar tota la nit prop
del riu sense bellugar-se ni
queixar-se, i en fer-se clar
va encara amagar-se més
sota les canyes per por d'és-
ser vist. La seva prudència
va salvar-lo car altrament
el terrible King l'hauria
descobert, i amb son cavall,
son fusell i son ganivet,

12 5

ames de la seva abilitat i dolentia, haurien fet impossible la salvació del llop.
Ayxí passà fam aquell dia, sense poguer-se moure, D'entant en tant cautelosament arribava a les voras del riu i bevia avidament, Després ~~se~~ se'n tornava a l'amagatall. No va pas gosar sortir-ne en tot el dia i esperà que es fes fosc per a caçar quelcom i menjar.
Després d'hores i horas anguniozes el sol va pondr'es derrera de les campes i l'esperança va reneixer dintre seu.

126

Encara però va trigar molta ~~d'una hora~~ estona després la posta per a sortir de son amagatall,

Va escoltar atentament i coixejant coixejant va emprendre la marxa

El primer que va fer va ésser refer-se ses forces i després lentament i silenciosa va emprendre la marxa cap a son cau. Pobre Gyn! poc sabia ella l'amargor que li esperava

Mentre s'hi dirigia veié al lluny una gran claror, i tot seguit un ~~gran~~ tro que feu

retrunyer tota la selva.
Gyp s'aturà espantat i restà
immòvil llarga estona s'ense
comprendre-hi res. No gosava
seguir el seu camí per por
a lo inconegut i va quedar-
se esperant esparverit.
Després de l'espatec formidable,
~~cap fressa~~ no va sentir-se cap
fressa i però una estona après
un cavall portant un indi
a sobre passà prop de Gyp:
tan aprop que el llop pogué
veure el seu terrible enemic
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Travessar triomfant
la selva fendint l'aire amb a

128

trot del seu corser.

. . . .

Més tard quan amb la ferida agreujada per l'esforç de la marxa, Gyjòi arribà amb treballs davant son cau, no va trobar-hi sinó un pilot de runes, fumejants encara. Allà sota la terra remoguda barrejada amb roes i fullaraca, hi havia el cos de la seva gentil companya i dels seus fillets xamosos.

Allà sota el pilot de runes hi havia tota la seva felicitat

perduda, tots ses il·lusions enderrocades.

Gyn gratà amb ses ungles, llargament, fins treure la certitud de la seva desgràcia.

Morts els fills i la seva companya Gyn va trobar-se més sol que mai en la immensitat de la terra.

I aquella nit la lluna va il·luminar amb sa pàl·lida claror, la ~~dolorosa~~ i tètrica escena: Gyn udolant llastimer i [illegible] sobre un pilot de ~~ruïnes~~ ruïnes i cadàvers.

× × ×

127

- Oh! no papà. I a més, si m'espero una estona ell hauria já fet mal a la bestiola, probablement li hauria trencat una cama- i .....

Lyn no pogué restar més aturat acabava de reconeixer la veu del seu amo i va córrer envers ell.

Quan Mr. Harrison i el seu fill veieren un llop que s'atansa- a ells s'hagueren gran estranyesa. ~~En aquells temps i un llop sol no s'atreveix mai a atacar dos homes.~~ Un llop no s'atreveix mai a atacar dos homes muntats, en mig la selva i menys encara

en temps de bonança com era
aquell dia. ~~Per tal~~ Per si un cas,
M. Harrison preparà son revolver.
i es ~~tot~~ posà ~~per~~ a la defensiva
però Gyp deixà anar una mena
de gemec llastimer i Eduard
reconegué tot seguit al seu
amic que ja creia no veure
més. Saltà lleuger a terra i s'atançà
envers la bèstia que feia
anar la cua joiosament.
Gyp feu a Eduard totes les
manifestacions de joia imagi-
nables. Li llepà les mans, li

posà les potes damunt del pit,
saltà al seu entorn, grinyolà, i
prengué la màniga de l'americana
amb les dents. Eduard tenia
els ulls humits de joia. Ell
no havia pas trobat arribar
a casa al seu fidel amic, i
més aviat creia tornar-lo
a veure.

Quelques hores després Lyon feia
una entrada triomfal en la
llar tant temps abandonada
~~Els trimfs era per~~ Aquesta
vegada triomfava pel damunt
de tot la fidelitat, de la bestia per l'home

Vida Nova

Eduard va netejar el seu llop, va posar-li un collar nou, i va arreglar-li el seu pavelló ding enrunat. Cap al cap d'uns dies d'ésser ~~a~~ a la granja semblava un altre, amb el pel net i lluent, la panxa plena i els ulls satisfets, feia d'allò més goig i ningú hauria endevinat ~~reconegut~~ ara que aquella hermosa bestia era la mateixa que en temps passats no molt llunyans, rondava per la selva, bruta, afamada i lamentable

Per aquells dies King era absent i Eduard ~~a~~ tingué una llarga conversa amb el seu pare aprofitant aquesta avinentesa.

— Sabeu, va dir-li, que jo tinc la sospita de que mentre vos i jo érem fora, King va fer sortir Gyp de casa? Jo no podré mai creure que el meu fidel cà, abandonés la llar sense més ni més i voluntàriament. Ho creieu vos? I el noi en dir això esguardava son pare amb aquella franquesa seva que tan li esqueia

Ara era ja ~~[illegible]~~ un homenet
i tan sincer i noble com avan…
~~[illegible]~~ M. Harrison no va respondre tot
seguit, va fer un gest ple de
vaguetat, com qui no vol
fer judicis temeraris. Eduard
insistí:
—Escolteu pare: quan jo vaig
arribar ara fa 5 mesos. En
preguntar per Glyn King fou
lleugerament torbat, Horeworten;
Després va respondre que
la bèstia havia canviat
molt, que atacava els ani-
mals domèstics, que destruïa
els plànters . . . .

133

Es a dir la seva mania de sem-
pre. Vós ja sabeu que això no
ho havia fet mai i que King
no podia veure'l ~~[illegible]~~
sensa tenir'n una esgarrifança d'odi,
que va columniar-lo sempre
amb el propòsit de fer-nos-lo abo-
rrir i treure de casa o matar-lo
després. Déu sap què va passar,
per a que Lyn, tan fidel,
abandonés la granja. Ell que
no coneixia la vida lliure ni
sedentaria dels llops, poc podia
cobejar-la, ni menys afrontar-la
voluntariament.

M. Harrison va aprovar al seu fill.
– Sens dubte hi ha quelcom d'això;
va seguir
la conducta de King és moltes vegades incomprensible i evidentment Gyp va partir per culpa seva. Ara fill meu et caldrà vigilar i esmenar molts defectes que Gyp ha après a la selva. Jo parlaré amb King seriament, per a que deixi el llop en pau.
Edward dirigí a son pare un esguard de gratitud tal que hauria fet plorar a Gyp si els llops tinguessin la sort de tenir llàgrimes.

Kring altre cop

Quan Kring arribà a la Granja
tot just desmuntat de son cavall, va
trobar-se a Gypsi cara a cara.
~~Li~~ Li semblà estar somniant,
car ell creia haver-lo mort
feia temps en la selva dintre
son cau. Gypsi en veure el seu
terrible enemic, va tirar-se-li
a sobre amb un pam de boca
oberta, mostrant ses dents, ~~que~~
~~semblen llums de ganivets~~
puntxagudes. Era el llop que Kring
creia cotxart s'havia convertit
en un lleopard, tan terrible com
el mateix indi.

De la primera mossegada Gypi
va esquinsar (?) una orella de
King. L'indi va fer un crit i
un esforç terrible per desempalle-
gar-se de la fera i ~~tractar~~ provar de
treure's el ganivet del cinyell.
però Gypi acusant-lo va fer-li
perdre l'equilibri i caigué
a terra. En aquell instant
mateix, Edward cridà a Gypi
amb veu autoritària i corregué
per a salvar a King. Gypi
reconegué i obeí a la veu
del seu amo, però exposant

se a èsser mossegat, ~~per~~ havia
agafat el llop pel collar.
Eduard cridà:
– Jip, què has fet?
La veu aspra i tremolosa de
King respongué amb vibraci-
~~ons~~ amenaçadors
– Si no m'espavilo d'una
manera o altre el vostre llop
em matarà. Però jo us juro
per King que té sang indiana
~~que~~ a les venes que jo
no em tinc de deixar matar
com un pollet, ~~I amb~~
~~una mirada fixa~~

138

I amb una llambregada furiosa dirigida a Eduard i al seu cà, l'indi va girar-se, prengué son cavall i partí furiosament amb l'orella encara partida i sangonosa.

Més tard Eduard contà el cas a son pare i va dir-li:

— Avui, King m'ha pagat amb una amenaça per haver-li salvat la vida, i afegí després:

— Què deu haver fet a Gipsy perquè aquest l'ataqués així furiosament?

139

y Gyp que ho sentia semblà

compendre del que es tractava

i volgué esplicar al seu amo l'odi de l'

indi i les seves persecucions.

~~escapçò~~. I al mateix temps de-

manar perdó per haver-lo atacat

fent-se rèmpar del seu mes

car amic, i causant-li una

pena aqueix l'amenaça del King.

Però Eduard semblava trobar-

se molt ~~[illegible]~~ preocupat. i no va

pera gaire atenció en els grinyols

i moviments de cua i mirades

llastimeres del pobre llop apenadit.

King gasta pretensions

King envià un parlamentari a la Granja dient que mentre hi hagués el llop ell no volia tornar-hi, i que si M. Harrison desitjava saber l'estat dels seu ~~[illegible]~~ negocis tindria d'anar al poble veí on ell es trobava, per a parlar-li. M. Harrison acceptà, i partí sol, muntat en son cavall i amb un parell de pistoles. Varen trobar-se en una taberna de mola mort, on solien trovar-s'hi els mosos de les granges els, uns naus i els vagabunds

gaire bé tots bruts i mal carots.
En entrar-hi ~~M. H~~o l'arrendatari
no va veure res, car el fum era
tan espès que semblava una
cortina. Una dona ~~[illegible]~~ tota roja i grasso-
na amb un mocador al cap remen-
dava una vella casaca d'indefi-
nible color, asseguda al llindar
de la porta. M. Harrison va dirigir-
s'hi girant el cap vers ella.
— Sabeu si King l'indi és aquí?
— King l'indi és aquí, sí senyor, i
amb la seva ~~eterna~~ amiga de fa
dies.
— Què? digué estranyat l'arrenda-
tari.

— Sí! amb la seva inseparable borrachera (?) Mireu-lo allà baix al racó de la sorreta.

M. Harrison estigué temptat d'entornar-~~se'n~~ se'n, com parlaria, se negocia amb un home ubriac? Però King ja se'n havia adonat que l'arrendatari era allí i s'exercí anant a trobar-lo.

— Sóc aquí senyor, — va dir amb veu natural, — Prenguem seient i parlem.

M. Harrison comprengué que King aquell ora no havia pas begut. Fins i tot perquè estava completament seré.

L'indi prengué tot seguit la paraula amb un to resolt.

—Senyor, jo us he enviat a buscar perquè tinc la fermíssima decisió de no posar mai més els peus a casa vostra mentre el diable del llop del vostre fill hi sigui. M'hi va la vida.— ~~Ho respongué~~ Hi hagué una pausa breu. Mr. Harrison fumava la pipa i esperava que l'indi continués, aquest ~~continuà~~ digué:

—Ja compendreu que jo no tinc cap desig de morir d'una faisó tan poc escaient, ni tampoc de viure a tota hora, amb l'ai al cos esperant

144

plec la fiera m'ataqui.

— Hó comprène.

— Si vos feu sortir per sempre el ca de la Granja, es a dir si me'l entreguen o m'assegureu la seva mort, jo torno a èsser com sempre a les vostres ordres. Altrement, passèm comptes i ~~pleguem~~. deixem-ho córrer.

El tò menaçador de King era molt desagradable a M. Harrison.

— El meu fill, va respondre — estima molt al seu cà, i no voldrà desprendre-se'n. Jo ja sabeu que mai he violentat la voluntat del meu fill amb coses tan personals. Per altra part King, vos ja sabeu

145/ que jo soc justicier i em sembla que vosteu ha tota la culpa de l'agressivitat de Gyp, Pau, llevat de vos, és atacat per ell? Tothom l'estima i ell estima als demés. Què li haveu fet? Com us haveu manegat per esdevenir son gran enemic?

Els ulls de l'indi llambregaren furiosament.

— No he fet altra cosa que vetllar per la casa, i pels interessos de la Granja. ~~Però~~ Sigui, però sigui el que sigui el passat és passat i no ens interessa.

Ara cal pendre un determini

148

rosegaven. Del llop, o jo, trieu.

El va aixecar-se amb una revolada. Mr. Harrison també, posem solemnament i esguardant a l'ull del fons de les ninetes, li digué:

— Demà a la mateixa hora siguen aquí. Doneu-me els comptes i us donaré el sou que us pertoca, ~~diumenge pagat per endavant.~~ a més us pagaré tota una mesada perquè no passeu angúnies en buscar feina.

Son lliure. Adeu-siau.

L'Arrendatari va sortir de la taberna perseguit per

la mirada ~~[illegible]~~ furiosa i venjativa
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ de l' ~~[illegible]~~ indi

Tentativa consiliadora

Quan Edoard va saber el determini del seu pare va tenir-ne gran recança. La seva consciencia recta no admetia les coses tal com quedaven ara. Sentia que en part ell era responsable dels esdeveniments per deixa-ven a King sense treball. Per altra banda el seu esperit justicier no admetia ni la possibilitat de cedir a les exigències de l'indi. Aquella nit va passar-se-la gairebé sense dormir. Per més que en son magí girava i regirava l'afer (?) no hi trobava una solució aprofitable.

149/ En arribada l'hora del desdejuni Eduard va parlar amb el seu pare

— Escolteu pare: Tot el que ha esdevingut entre Gyp i King; i el vostre determini de despedir a l'administrador, em preocupen fondament. Jo voldria trobar-hi una solució que no fos tan radical com les duques que teniu per a triar.

— No, fill meu — respongué l'arrendatari; — De solució ara no més n'hi ha una. Després del tó impertinent i menaçador de King, jo no puc readmetre'l a casa meva.

Aquestes paraules, dites amb un

150/ fó mesurat i seré, foren espe-
rançadors per a Eduard.

— I si jo hi anés a portar-li
el sou? — proposà.

— Per què vols anar-hi tu?

— Per a provar de conciliar a
King amb nosaltres, i així evitar
que tu quedis sense adminis-
trador i King sense treball.
M. Harrison va quedar pensa-
tiu una estona. A la fi va
respondre.

— Si vols anar-hi ves-hi però
Tomàs t'acompanyarà; i no
deuràs pas insistir ni gens ni mica
per a fer-lo venir; aquest home

comença a ésser molt desagradable, i jo ja ~~no~~ trobaré qui faci la seva feina.

— Pasqual, jo no faig sobretot per ell mateix.

— Ves-hi doncs, i parla com tu creguis millor. Jo ~~sóc~~ ja descantat d'aquest negoci. Parla amb King, i estableix com vulguis entre ell i tu les bases de conciliació;

Res més digueren, però en el fons d'ells mateixos, imprecís i indefinible encara, hi germinà un temor de la venjança indiana.

. . . .

Aquella ~~matinada~~ dematí, Eduard en companyia de Tomàs va despedir-se a la taberna. Muntats en els seus cavalls amb una pistola cada ú posada en el cinyell, feren quelques hores de camí selva enllà.

A mig dia reposaren una estona i Eduard va treure's quelques provisions de la seva motxilla. Va oferir-ne a Tomàs i en la més tranquil·la pau del món menjaren una estona i conversaren.

153/ Tomàs era un empleat de la
Granja, jove, fort, i amb un
caràcter ple de bonhomia;
Estimava als Harrison sen-
se sentimentalismes, però
amb una fidelitat sana i
equilibrada. ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Ara en mig del bosc
Edward es partia amb ell el
seu dinar de fiambres(?) mentre
tenien una conversa animada.
Tomàs feia preguntes a Edward
sobre la seva llarga estada a la

154

capital en època d'estudis.
Eduard tenia sempre motius
de recordar aquella vida
monòtona i carregosa d'estu-
diant sense gaire llibertat.
Tot a les mateixes hores, sempre
les molestes recomanacions, i
la continua preocupació dels
estudis, i dels exàmens.
però tan mateix també d'en
tant en tant accidents xistosos
entre ells que sempre es
recorden amb gust.

155

— Un dia — deia a Tomàs — Un xicot
molt facciós que es deia Antoni,
fill d'un italià, amb un tempera-
ment molt nerviós ~~[illegible]~~ belle-
seta i xerraire ~~[illegible]~~, ens va fer passar
força bé moltes de riure.
~~Era el Sant d'uns~~ Era un dia
d'una festa a l'Institut, i tots
anàvem mudats amb els mi-
llors ~~vestits~~ trajos. Mentre es-
peràvem per entrar al Saló de
Festes, xerràvem pel gran
pati central i fèiem broma-
ta, Ton d'una Toni — com li dèiem

158

nosaltres es posà a terra a peu de grapes, ~~com que el seu pantaló li era una mica estret~~, per imitar el caminar d'un os, i com que els pantalons li eran una mica estrets, i en aquesta posició li tibaven extraordinariament, varen obrir-se-li un forat de cinc o sis centímetres. Les nostres rialles varen esclatar en el ridícol de la situació, però els treballs foren inútils, quan tingué de pujar a l'escenari

157 per a besar la mà a la
senyora presidenta de la Soci-
etat d'estudis femenins que
presidia la festa i tenia que
donar a Toni el diploma de
polidesa i cortesia. Allò va
ésser terrible. Toni pujà
esverat i vacil·lant (Ell que
sempre anava dret com un
pinjol) Amb una ~~[illegible]~~ mà ~~[illegible]~~
estapava l'esvorane i amb
l'altre volgué pendre per a
besar-la la mà de la Senyora

Presidenta, però en el moment que s'inclinava per a fer-ho, perdé l'equilibri per a la violència de la posició i es vejé obligat a treure la mà i mostrar al inclinar-se violentament, la taca blanca del trajo interior, que s'orinava despietadament en la fosor del pantalon.

Tomàs reia de bon grat escoltant aquestes facècies, i Eduard oblidava una mica que Kim l'indi l'esperava.

159/ Aquest record li acuorpà l'altre, i bruscament s'aixecà per a muntar i partir.

Kim va rebre'l de mala gana i va repetir-li les paraules que havia dit a son pare.

—O el llop o jo, trieu.

Eduard volgué ésser conciliador. Li prometé vigilar a Lys i fins lligar-lo però l'indi s'entossudí que mentre el llop fos viu, ell no tornaria a la Granja. Després va donar a Eduard una carta per son pare

150/ i sense volguer sentir-se més
i sortí de la taberna bruscament
girant a mitja veu i llençant
mirades espaordidores.

- - - - - - - - - - -

Més tard el retorn fou silenciós
i trist, Tomàs i Eduard caval-
caven preocupats en la mitja
claror del jorn morent, i després
quan la nit omplí la
selva d'ombres i sorolls mis-
teriosos, tots dos joves giraven d'en
tant en tant el cap enrera, com si
temessin ésser perseguits per la
figura poc tranquilitzadora de King
l'indi.

Poc temps després d'aquests esdeveniments, començaren en tota la regió uns robatoris escandalosos. Mr. Harrison era un dels més perjudicats, No passava dies sense que un cavall, una ovella, o un bou fossin sostrets dels remats, Ningú sabia què fer car els lladres no deixaven rastre i eran molt hàbils ~~[illegible]~~

Mr. Harrison va anar a veure al xerif i va consultar-li.

I ell creia que tots els arrendata-

162/ ris de la regió devien formar
una mena de ~~regiment~~ destacament(?) de
policia, amb minyons i emple-
ats de les granges, car no havent-
t'hi policia a disposició del
xerif, la vida es feia difícil
i perillosa en la comarca.
El xerif estigué d'acord amb
ell i ~~tot~~ seguit es convocà
a una reunió a casa del Xerif
a tots els propietaris i arrendata-
ris dels voltants, per tal de posar-
se tots d'acord ~~en ço~~ per veure
d'acabar aquells abusos.

Eduard i Gyp assistiren a la reunió.
El fill de Mr. Harrison desitjava
passar tot el temps possible al
costat del seu pare, i tement
= ben justificadament = que aquest
volgués portar-lo a <u>Sant Helens</u> o a
un altre ~~lloc~~ capital per a fer-li
començar els estudis d'enginyer
agrònom, mirava de fer-se
útil al seu pare per a fer-li
retardar el que inevitablement
arribaria un dia o altre.
Tots ~~els homes s'estaven reunits~~
al ~~voltant d'una taula de~~
~~fusta~~ ~~[illegible]~~

164/ Eduard i jo hi assistírem doncs a la reunió dels arrendataris, en calitat d'oients.

Per res del món voldria que us imaginéssiu que la reunió esmentada transcorregué enmig d'un ceremonial empalagós i ~~[illegible]~~ amb caires oficials; ni tampoc ~~[illegible]~~ que els homes que hi assistiren anaven amb frac i corbata blanca i molt menys que això passés en un saló istil imperi, amb tapisseries ~~[illegible]~~ i catifes d'orient. La casa del xerif era de fusta, com totes les cases d'aquell venturós

inoret. La habitació era espaiosa
i solleiada. Hi havia una taula
de fusta i quelques cadires ~~de~~
~~[illegible]~~. ~~[illegible]~~ les finestres = dues, una
al nord i una ~~a~~ l'est = tenien cortine-
tes ~~de~~ quadros ~~[illegible]~~. Una reixa de
ferro molt cruixada ~~[illegible]~~ dividia la
cambra pel mig, i ~~[illegible]~~ l'es-
pai que no tenia finestres, entre
la reixa i la paret era la presó
del poble. (~~E~~ ~~en~~ aquell moment
era buida, malgrat els esdeveni-
ments.) Ell xerif anava amb
botes de cuiro i cos de camisa
les mànegues arremangades i

155/ ~~drecill desbordats~~ i comodament espitregat. El altres si fa o na fa oxien la matateixa indumentaria. Ell seia prop la taula, i els altres a l'entorn, (alguns seien per terra; Eduard i Gyn seient ~~d~~ d'esquena a la reixa i de cara a la porta esbatanada(?), que deixava entrar la llum del dematí.
Eduard i Gyn no escoltaven la discussió i projecte del cos ~~[illegible]~~ policier (?) que havia d'atrapar als lladres. El noi i el cà miraven a fora com les filles del Xeri/ estenien la roba neta.

167/ Quina gràcia i quin deliri hi posaren! El sol joguinejava amb els seus cabells rossos, ondulats i flotants, Quan estigueren llestos prengueren un cistellet i es posaren a cosir, Ara asseguts ~~[illegible]~~ sobre uns tamborets molt baixos prop de la porta, eren una meravellosa aparició. L'ombra dels arbres clapejava de fosc i clar els seus vestits vaporosos, d'una forma primitiva i cantorosa. D'en tant en tant parlaven en veu molt baixa

158/ juntaven els caparrons, i reien

benignament, pegant una re-ullada a ~~[illegible]~~ [illegible]

Eduard i Gypi, que n'estaven

encantats. El noi i el ~~[illegible]~~ cà, no sa-

bian on eran ni que hi feien allí.

Una mena de beatitud els omplia

tots.

Quan la reunió va dissoldre's

els homes saludaren les felles del

Xerif i emprengueren el camí

de llurs granges. Eduard i Gypi

passaren amb recança per davant

d'elles, i la més gran passà sa

mà grassoneta i polida sobre

el llom de Gypi; Els seus ulls

189/ somrigueren a Eduard i els seus
llavis deixaren anar uns mots suaus
com una música.

— Quina bestia mes hermosa
deuen ~~ser~~ estar-ne content......

Eduard volgué donar-li les gràcies
però badà la boca i no va po-
guer dir res ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~.

Afalagat i agraït del compliment de
la noia no trobà paraules prou
gentils per a regraciar-la i li adres-
sà un somriure ple de beatitud.

× × ×

170

Un dematí, King es presentà a casa del Xerif, ~~[illegible]~~ aquest estava esmorzant, tranquilament mentre parlava amb les seves filles que feinejaven per la casa. L'indi ~~preocupat~~ aparegué sobtadament, es tocà el barret a ~~manera~~ guisa de salutació i digué.

— He sapigut que d'acord amb els arrendataris i homes importants de la regió havien organitzat un cos de policia per a perseguir als lladres que ~~[illegible]~~[illegible] i atemoritzen la comarca, minvant sobretot el bestiar.

Jo puc dar-vos algunes importants notícies i gaire bé dir-vos on s'amaga la colla.

17/ Hi hagué un llarg silenci; El Xerif reflexionava. Interiorment es ~~f~~ malfiava de l'indi, però calia donar a aquest, una resposta.

— ~~Us~~ Us agraeixo molt, digué al fi, el vostre oferiment i en donaré coneixement als altres homes. A ~~f~~ King aquesta resposta no va plaure-li però fent un esforç per a dominar-se, respongué.

— No crereu senyor que ho faci solament amb el desig d'ésser recompensat amb diners sinó ~~pel desig~~ per la tranquilitat i prosperitat del país.

172

—Ho crec i n'estic agraït, però em cal avans de donar-vos enno resposta, consultar-ho amb la junta, car ens hem promès anar plegats al fi, i obrar absolutament d'acord, en tot allò que calgui.

—Demà vos tornaré a saber la resposta en aquesta mateixa hora.

I sortí fent un gran esforç per que la seva ira no esclatés davant del jutge.

En sortir pegà una llambregada a dreta i esquerra, sense veure res digne de guardar en el seu

173

magi, sempre alerta. Els seus ulls
però s'aturaren un breu instant al
semblant d'un grup encisar, que
hauria ~~ple~~ omplert de gaubança el
cor d'un home just. La filla gran del
xerif = tenia només que 13 anys = ~~preparava~~
matejava un cubell ple de verdura
agenollada prop d'un safareix, Edward
dret apuvat en un arbre se la mirava
~~amb~~ en religiosa beatitut, La petita
entretant jugava amb Lisi al
que feia grinar mostrant-li
una pastanaga, sense deixar-li
arribar a prendre. Les faccions de
l'indi es varen contraure, va sentir

por i rabiós ~~abonat~~ a l'ensemps, per
un cas se'n dugué la mà cap al
mànec del ganivet, i passà tan-
depressa i silenciós, que ningú
va adonar-se'n de que ell hagués
~~sigut~~ sortit, quan ja fou un
tros lluny es deturà i per entre
les fulles d'un ~~pi~~ arbre va
esguardar atentament al grup;
Els seus ulls tingueren una llei-
sor sinistre, després va somriure
amb aquell somriure de damnat
que semblava un renec gràfic
i mirant cautelosament a dreta i
esquerra, va anar-se'n ~~[illegible]~~ un boc

175 més enllà i va amagar-se entre unes espesses mates,

Mitja hora després aquelles mates foren testimonis d'una breu però singular conversa entre, King i un altre home,

— Heu vist l'home del pla?
— Sí
— Us ha obert el camí de la feina.
— No
— Què penseu fer?
— No ho sé. Espereu a demà i us diré quelcom.
— Ireu a l'illot aquest vespre?
— Sí.

Res més i l'home nou marxà. però King quedà amagat entre el fullam.

176

L'endemà dematí a la mateixa
hora King es presentà novament
a casa del Xerif, Anna, la filla
gran, va rebre'l amablement i
va pregar-li que excusés al
seu pare d'haver sortit sense es-
perar-lo però que una feina
inesperada l'ocupava en aquells
moments. King va estremir-se de
ràbia veient que els seus serveis no
es tenien en consideració, i pegant
un cop de puny a la taula
va dir-li:

— Us juro que ningú impunement
s'ha burlat de King i que una

176

~~Aquell vespre mateix hi hagué gran avalot i consternació~~

hora o altre se'n penediria de
no haver-me escoltat. Això dit
sortí furiosament deixant la noia
esporuguida i sense esma de res-
pondre.

El Xerif en tornar i sentir el relat
de la seva filla amb la menaça
de l'indi va quedar bon xic
preocupat i va aconsellar-li
que quan ell no hi fos ni
tampoc el seu mosso, Anna tan-
qués la porta i ~~[illegible]~~ s'estés sempre
a dintre amb sa germana.

~~Aquella vespra~~ cap a ~~la~~ mitja nit
el Xerif va creure ~~sentir un clar~~ soroll

178/

A desgrat de tot això ni aquell dia ni en molts dies més, King, va deixar-se veure, i El Xerif amb tots els homes es preocupaven aleshores dels lladres dels quals creien ~~tenir~~ haver trobat una pista ~~fixa~~ segura, ~~[illegible]~~ i King Jones va quedar oblidat de tots els qui el podien témer.

Edward encara anava molt sovint a casa del Xerif, sempre en companyia de Lyn. Anna i Betty havien escollit les seves millors amigues, ~~[illegible]~~ i Edward i Lyn — que sempre eren del mateix parer — trobaven que no

179/ hi havia al xiró, messers, molt
gentils i llocs ben agradosos; que
les filles i la casa del Xerif.
Y el dia que no podien anar,
hi era per a ells un dia trist,
que mai acabava de passar.
M. Harrison estava per aquells dies
molt atrafegat, ajudant i aconse-
llant als homes, que baix la
direcció del Xerif es dedicaven a
seguir la pista dels lladres,
Ara es sabia que eren una
colla nombrosa i que s'amaga-
ven en un lloc ~~[illegible]~~
perillosíssim pels que s'hi acosta-

180/ ven ~~[illegible]~~ car no tenien altre
remei que passar per un
congost ~~profund~~ estret i relliscós
avans d'arrivar a la profunda
vall que els hostatjava. Els homes
coratjosament volien arriscar-
s'hi, però el Xeril que es creia
responsable de llurs vides, no
volia exposar-los sense garanties
d'èxit, ~~[illegible]~~ Coneixia als terribles
bandits de les montanyes i tenia
motius per a témer-los.
Hi havia gran efervescència,
i anar i tornar, i parlar en
veu baixa i rebre i enviar missa-

181/ salvatges, de dia i de nit.

Edward i Gypsi s'en aprofitaven ~~[illegible]~~, mai havien gaudit d'una tal llibertat, car ells no havien sigut admesos per a la reserva ni [illegible] dels Cladra, i amb l'excusa de portar algun missatge, passaven belles estones prop de Anna i Betty.

x x x

~~Un dia sortiren ~~tots~~ una [illegible] d'homes ~~prop~~ a la vall refugi dels ~~robatins~~, muntats en cavalls, amb ~~els [illegible]~~ dues pistoles cobades al ~~cinturó~~.~~

182

Tot el dia que els homes foren ~~[illegible]~~ ausents de'l passà Eduard i el seu inseparable cà, a casa del Xerif. Era el dia triat per a la captura dels lladres. i el Xerif sortí que clarejava en companyia dels seus subordinats(?) Eran una trentena, ben armats i ben coratjosos.

Eduard, Anna i Betty, passaren el dia amb una certa inquietut, ~~sense moure's de la casa~~ i no es mogueren de la casa ~~en tot el dia~~ i les hores van escolar-se, sense ganes de riure, ni xerrar i fer gatzara com altres vegades.

El dia moria ja i una quietud infinita regnava a l'entorn de la casa. D'en tant en tant es sentia un incert soroll llunyà, i qualque lladruc de gos i Després, altre cop un silenci més vesarós. Els homes no tornaven i això semblava als tres nois un averany de mala nova. Ja no gosaven ni parlar i tots escoltaven amb l'esperança del retorn triumfant.

La porta estava tancada, però les finestres obertes de bat a bat, deixaven entrar aquella claror blavosa del cap-vespre, Anna

i Betty no s'hi veien ja de cosir i havien deixat caure llurs mans ~~sobre~~ inactives un xic tremoloses d'impaciència. Eduard també posà fi al dibuix del caparró de Anna que volia, inútilment, semblar-se a l'original. Gyp ~~de sopte va~~ jeia a prop del seu amo i ~~posar-se dret~~ rebia amb infinita delectança els afalags dels tres nois. Ara una mà petita i grassoneta, ara una mà més llarga i forta, s'allargaven sobre el llom de Gyp acariciant-los. De sopte el llop posà les orelles dretes i bruscament va fer l'acció de posar-se dret. Estava sentat sobre les potes del darrera i bellugava la

176

~~En merer vespre tots els arrendataris varen trobar-se a casa el Xerif~~

185 cua amb un aire de profunda inquietud. Els altres en van ésser encomanats d'aquesta inquietud i se'l miraven, esperant que fallés quelcom. De sobte el cà va fer un bot formidable i passant pel mig dels tres nois estorats, saltà per la finestra ~~i es dirigí~~. Eduard s'llençà al seu darrera.

– Per l'amor de Déu Eduard, no sortim-hi cridà Anna, – però el xicot ja era al darrera del seu ~~k~~ bop.

– No us allunyeu ...

– No ens deixeu soles, va dir la veueta de Betty amb un esforç

Tot entebades, els dos amics es perderen en la fosca. Anna tement pel seu amic treia tot el cos per la finestra i un esglai li nuava la gola. Betty l'estirava pel vestit.

Anna, Anna, tanca la finestra. vina.....

Cyp al lluny udolava, i Eduard ~~[illegible]~~ en veure la seva inquietud, aquell defugir, bus- car d'ací i d'allà i fer i desfer camí el seguia convençut que quelcom d'extraordinari hauria <u>vist</u> el seu ca per a justificar la seva actitud. Ni menys tingué la temença

187

d'un perill en la nit ja propera;
ni es recordava d'aquelles pobres
noies en la caseta solitaria.
El cor se li glassà en sentir
un crit paorós fendre l'aire,,
després un silenci ple d'imatges
recordoses, i certs llunyans com
plors d'infants.. El crit venia
de la caseta del Xerif i Eduard
cridant a Gyp, s'adirigí corrent
amb totes ses forces, De sopte s'aturà
esglaiat, una lluïsor rogenca
muntava del cantó de la casa, oran
dels arbres, però Eduard s'adonà
de que allò era la llum
que sortia i segui corrent,
amb l'esperança de trobar-ho

tot, tal com ho deixà en partir.
En arribar a la caseta, no veié ni a Anna ni a Betty a la finestra, ~~la porta~~ que era oberta de bat a bat, la porta era tancada i un gran silenci planava al damunt de les coses.
Eduard, s'atansà vers la finestra amb el cor oprimit, ~~s'hi acostà~~ a dintre no hi havia llum ni es sentia cap fressa. De sobte uns brassets tremolosos el prengueren pel coll i la veu tremolosa de Betty es deixà sentir, parlava a batzegades i tartamudejant, amb prou feines Eduard pogué entendre-li

— Anna ... un indi ... emportà,

— Què?! i Eduard la prengué

per les espatlles i la sacsejà
— Betty no us sentem, parlau...
què h'a passat, responeu?..
— Un nen... ha agafat Anna
a la finestra .... i un gran
crit desesperat sortí del seu cor
— Correu-hi Edouard, ara mateix
hi serem a temps; per allà i
sigui un lloc incert en la
fosca.
Edouard ara havia comprès, i
es llençà com un boig, en dalt
a Gyp.
— Gyp, Gyp! anem. Gyp
busca'l, busca'l!!
Betty sentí recolzada a la finestra
com s'allunyaven. Els crits d'Edouard

19°/ es perdien al lluny. Betty endevi-
nava que seguia excitant a Gyn
a seguir la pista ~~del~~ l'únic lladre
— Busca'l busca'l .... I la
pobre noieta tota sola tancà les
finestres i s'arraujà en un racó
pregant a Déu per sa germana i
pel seu pare.
Un raig minso de lluna passava
pel damunt d'el castell de roba neta
i s'aturava bon troç més enllà
~~just~~ avall dels barrots de la reixa.
que tancava la presó on sa.

* * *

1/

Capitol VIII

Dos anys après dels esdeveniments esmentats, Eduard va tornar a Mèxic. El seu pare va creure convenient pendre de nou al noi baix la seva direcció, mentre esperava el moment d'emprendre estudis superiors o de deixar-lo participar en el negoci del bestiar, com semblava desitjar-ho Eduard. La ~~[illegible]~~ solitud i la bellesa de la selva atreient al xicot enormement - res del món li plauria tant com la llibertat d'aquells indrets.

~~[illegible]~~ Eduar va arribar a la Granja amb la joia inefable de trobar de nou els essers i els objectes amats, un ~~[illegible]~~ núvol però enterbolí la seva alegria. l'absencia de Lipi. Ell volgué novament interrogar als servents, sense poguer heure ~~[illegible]~~ el mes petit detall de la desaparició misteriosa del llop. King va respondre nerviosament que ell no sabia res del cas, però que segurament, li va plaure un dia tornar a la selva per a gaudir de la seva llibertat. Eduard no va quedar gaire satisfet del resultat de les seves indagacions, però va renunciar a ferne de noves car no sabia per quin cantó empendre-les.

Renunciar per a sempre al seu llop i renunciar també a les esperances de descobrir els motius de la seva desaparició era ben triste cosa, però fatalment Eduard

2

tingué que resignar-se, i es resignà.
Així és com esdevé generalment en la vida, però entre la vida de bo de bo, i una novel·la = encara que sigui la novel·la d'un llop = sempre hi ha quelque diferència, ~~i~~ ~~[illegible]~~ i l'autor que es un autor com cal i té bona amistat amb l'editor, no deixa mai les coses en un punt tan obscur,(1) ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Així doncs tranquil·litzeu-vos. ~~[illegible]~~ El misteri deixarà de ser misteri; i l'~~[illegible]~~ tràgica aventura del llop els serà descoberta.

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

Un dia Mister Harrison i Eduard ~~[illegible]~~ travessaven la selva, deixant els cavalls ~~[illegible]~~ pas reposat, que els permetia sostenir una conversa molt animada.
Venien de S. de ferma visita al Xerif, amb el qual tenia mister Harrison un ~~[illegible]~~ assumpte pendent.
Eduard parlava amb entusiasme de les filles del Xerif. Anna i Betty, la coneixença de

(1) ~~Això~~ Aquesta afirmació, no ~~[illegible]~~ contradiu pas la que vaig fer en capítols anteriors. A les hores la meva experiència literaria-novelística ~~[illegible]~~, era una xica que ~~[illegible]~~ aquests moments, però aleshores com ara, les meves afirmacions eren sinceres.

pública d'~~[illegible]~~ un estat. Els dos indígenes assentien ~~servilment~~ amb el servilisme dels qui prenen cafè de gossa.

I aquell quart de conill donà que dir molt més que el terratrèmol del Japó.

3) les quals venia de fer-se quelques hores avans, mentre Mister Harrison i el Xerif parlaven de llurs afers.

— Anna = deia Eduard = té un gran cor, aquest dematí, gracies a ella una pobre bestiola inofensiva ha no perdut tristement la vida. Era una mena de gripau fastigós. Uns nois l'havien caçat i pretenien lligar-lo per una pota i divertir-se amb els salts i estrumbituts que faria tot volguent fugir.

— Però el ganapia de cân Wanson, no sabia impedir-ho?

— Oh papà, ell té encara menys cor que els altres. Afortunadament Anna hi ha sigut a temps i ha corregut a deturar-los, Dolçament sense reptar-los els hi ha dit. «Que no trobeu molt interessant, divertir-vos fent mal a una pobre bestiola?» I aquell noi de cân Wanson que = era el que volia lligar-lo = li respon amb una gampota de menyspreu — "I vos què'n teniu de fer dels nostres divertiments? Jo que veig a Anna enrojolar-se, sensa saber què respondre, que m'hi atanço, i fent un esforç li dic amb molts modos — Us prego que deixeu anar aquesta bestiola, — però ell em crida amb la ràbia als ulls — No la deixaré anar.

dels comités majors d'edat.

Ara fem continuar.

Déu, que ha fet les coses ben fetes, ha ~~[illegible]~~ volgut que l'estimejàdor ~~[illegible]~~ amb escopeta i amics d'escopeters trobés certes cries retrunçades

4/ Alestores jo que l'agafo per un braç sense dir res, amb tota ma força, i el sacsejo fins fer-li caure el gripau que s'un botha desaparegut. Oh! papà calia sentir-lo. M'ha dit de tot, feia por ~~sentir~~ escoltar-lo (Però Edward sentia encara al seu damunt el somriure d'agraïment que Anna va adreçar-li; i no tenia cap rencor al noi de cân Wanson.)

— Pot ésser has sigut un bon xic violent Edward va dir Mister Harrison. Amb bones paraules ~~pot~~ l'hauries probablement convençut.

— Oh! no papà. Si no m'erro, ja hauria fet mal a la bestiola i ~~~~ tot hauria sigut inútil.

La conversa hauria seguit probablement encara llarga estona, car Edward havia passat belles hores d'ençà del dematí, quan partiren de la granja, i tenia el cor ple d'entusiasme i alegria; però en aquell punt mateix, un llop brut, magre, i llastimós aparegué al seu davant,

124

Solitud

Després d'això Gypi va vagabundejar
per la selva sense cap il·lusió.
Caçava animals per a viure i després
jeia a qualsevol lloc amagat.
Dintre seu però hi havia un
desig de venjança inconscient.
No podia pas arribar a la precisió
de que calia buscar ~~A~~ King i
atacar-lo, ~~[illegible]~~ però l'odi
envers l'indi li cremava les entran-
yes.
Ell no tenia pas la consciència del
temps, i els dies i les hores hi passaven
~~passaven~~ inapercebudes (segueix a "Vida Nova")

Una nit Gypi s'estava sentat
en mig la boscúria, ~~menjant~~ rosegat pacífi-
cament un tros de carabassa

quan un soroll de veus humanes
va cridar-li l'atenció.
Lyn va ~~[illegible]~~ deixar la
~~carbassa~~ a i va escoltar atentament.
Les veus s'atansaven i hom podia
comprendre tot seguit que's tracta-
d'un home i d'un noi, ~~que~~ la
conversa dels quals era molt ani-
mada. L'home deia:
— Però el mestre els devia renyar!
— Oh! papà el mestre no tenia
pas gaire mes cor que ells.
— I tu, que vares dir?
— Jo? Amb tots els modos que vaig
saber vaig dir-li — Sabeu que
no ho trobo gens interessant
divertir-se amb una pobre bestiola?

126

Aquell noi no va respondre però va mirar-me amb una ganyota de menyspreu, això va indignar-me. Voleu deixar-la anar? vaig dir-li. — Què n'haveu de fer vos? em respongué. — Aleshores li agafo un braç i li sacsejo amb força la qual cosa va fer que la bestiola caigués a terra i fent un bot desaparegués.

Tenia que haver-ho sentit, Me'n va dir de totes!

La veu de l'home va deixar-se sentir ~~[illegible]~~:

— Pots ~~ésser~~ ~~[illegible]~~ vares anar massa depressa a l'acció. Tal vegada amb bones paraules l'hauries convençut

Gatsby

nouvelle d'un temps.